Pecetea Întîia

Să ne plecăm capetele noastre acum pentru rugăciune. Tatăl nostru Ceresc, noi Îţi mulţumim în seara aceasta pentru această, altă ocazie să venim să ne închinăm Ţie. Noi sîntem mulţumiţi să fim în viaţă şi să avem această măreaţă descoperire a Vieţii Eterne locuind în noi. Iar noi am venit, în seara aceasta, Tată, să studiem Cuvîntul Tău, împreună, aceste mari taine ascunse care au fost ascunse de la întemeierea lumii. Şi Mielul este Singurul numai care ne poate descoperi Aceasta. Mă rog ca El să vină printre noi, în seara aceasta, şi să ia din Cuvîntul Lui şi să ni-L descopere, ca noi să putem şti cum să fim slujitori mai buni pentru El, în aceste timpuri ale sfîrşitului. O Dumnezeule, după cum noi vedem că sîntem acum în timpul sfîrşitului, ajută-ne să ne cunoaştem locul nostru, Doamne, şi fiinţa noastră fragilă, şi certitudinea Venirii Domnului, curînd. Noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

2 Eu cred că acesta era David, a zis, "Eu eram fericit cînd ei au zis către mine, haideţi să mergem la casa Domnului." Acesta este întotdeauna un mare privilegiu să venim. Şi—şi studierea Cuvîntului, împreună, ne dă această mare speranţă.

3 Acum sînt mulţi care stau în picioare, iar eu am să mă grăbesc cît de repede este posibil. Dar sînt încredinţat că voi v-aţi bucurat de Prezenţa Duhului Sfînt, aşa ca mine, în aceste ultime două dăţi. [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

4 Şi, astăzi, eu am avut ceva să se întîmple ceea ce eu nu am avut de multă vreme. Eu studiam asupra acesteia, asupra acestei descoperiri aici, asupra deschiderii Pecetei.

5 Cu mulţi ani în urmă eu am mers prin Aceasta aici, cam vreo douăzeci de ani în urmă, eu presupun, sau ceva de felul acesta, dar într-un fel sau altul eu nu eram chiar exact satisfăcut. Aceasta părea că parcă acolo erau nişte lucruri, mai ales în aceste Peceţi, deoarece acele Peceţi sînt întreaga Carte. Înţelegeţi? Aceasta este Cartea. Întreaga Carte este o Carte, sigilată. Ea începe . . .

6 De exemplu, dacă eu aveam ceva aici, eu v-aş arăta ce vreau eu să spun. [Fratele Branham ilustrează rularea şi sigilarea unui sul, prin a folosi coli de hîrtie—Ed.] *Aici* este o pecete. Aceea este una, şi tu o rulezi în sus în felul *acesta*, în felul în care a fost rulată. Şi tu o rulezi sus în felul acesta. Şi, la capăt, acolo este o bucată mică ieşită în afară, în felul *acesta*. Aceea este prima pecete. În regulă, atunci, aceea este prima parte a cărţii. Apoi, următoarea pecete este rulată în

felul *acesta*, drept lîngă marginea acesteia. Şi aceasta este rulată sus în acest fel, ca *aici*. Şi apoi, la capăt, chiar *aici*, acolo este o alta ieşită în afară. Înseamnă, două peceţi.

7 Şi acela este felul în care a fost scrisă întreaga Biblie, în suluri. [Fratele Branham derulează colile de hîrtie pe care el le-a folosit pentru ilustrare—Ed.] Şi, astfel, a rupe aceste Peceţi, aceasta deschide tainele din Carte.

8 Aţi ajuns voi să studiaţi în Ieremia, cum a scris el asta, mulţi dintre voi notînd aceasta seara trecută? Cum erau scrise acele peceţi şi aşezate la o parte, pentru păstrare, pînă el s-a reîntors după şaptezeci de ani, de captivitate. El a fost reîntors înapoi şi a pretins posesiunea lui.

9 Şi eu desigur că îmi place să-L studiez. Voi nu puteţi. . . Nu există nici o cale să-L exprimi tot, deoarece Acesta este un Cuvînt Etern. Şi Aceasta este o Carte Eternă, de aceea noi doar trebuie cumva să atingem locurile înalte. Şi astăzi, în studiere, eu am scris jos multe Scripturi astfel că voi puteţi studia Aceasta. Şi deasemeni. . . Iar benzile vor descoperi mult din Acesta, aşa cum voi studiaţi. Şi acolo sînt aşa de multe lucruri!

10 Dacă eu aş putea doar să stau aici la platformă şi să vi-L descopăr, în felul în care Acesta îmi este descoperit mie în cameră, doamne, aceasta ar fi minunat. Dar, cînd tu ajungi aici, tu eşti presat, şi tu doar sari cumva peste lucruri, şi încerci doar să aduci partea principală la oameni, ca ei să poată vedea Aceasta.

11 Eu desigur apreciez acel cîntec pe care Fratele Ungren tocmai l-a cîntat; *Jos Din Slava Lui*. Dacă El nu ar fi venit din slava Lui, unde am fi fost noi toţi în seara aceasta? Astfel noi sîntem recunoscători că El a venit jos să ne ajute.

12 Acum, cu mulţi în picioare, noi ne vom grăbi doar drept înăuntru aici, cît putem de bine. Eu nu spun că noi o să ne grăbim să trecem repede, ci eu vreau să spun că noi o să începem cît de repede este posibil. Şi acum să întoarcem, acum, după. . .

13 Noi am avut 1-ul capitol, al 2-lea, al 3-lea, şi al 4-lea. Şi al 5-lea, seara trecută. Iar în seara aceasta noi începem la al 6-lea capitol din Apocalipsa.

14 Acum, aşa cum noi studiem acest capitol, noi ne referim la diferite locuri, chiar la Vechiul şi Noul Testament, la fel, deoarece întreaga Carte este descoperirea lui Isus Cristos. Vedeţi? Aceea este cu totul descoperirea despre—despre Domnul Isus, descoperirea lui Isus Cristos. Acesta este Dumnezeu, descoperindu-Se în Carte; descoperindu-Se, prin Cristos, în Carte. Iar Cristos este descoperirea lui Dumnezeu. El a venit să descopere pe Dumnezeu, deoarece El şi Dumnezeu

era acelaşi. "Dumnezeu era în Cristos, împăcînd lumea cu Sine." În alte cuvinte, voi nu aţi fi ştiut niciodată ce era Dumnezeu pînă cînd El s-a descoperit pe Sine prin Cristos; atunci voi puteţi vedea.

15 Eu obişnuiam să gîndesc, cu ani în urmă, că poate Dumnezeu era supărat pe mine, dar Cristos m-a iubit. Am ajuns să aflu, că este aceeaşi Persoană, vedeţi. Iar Cristos este tocmai inima lui Dumnezeu.

16 Iar acum aşa cum noi studiem aceasta, noi comparăm aceasta acum. Primele trei cărţi din Biblie, din Apocalipsa, care noi le-am revizuit destul de amănunţit, sînt epocile bisericii, cele—cele şapte epoci ale bisericii. Acum acolo sînt şapte epoci ale bisericii, Şapte Peceţi, Şapte Trîmbiţe, şi Potire, şi—şi duhuri necurate ca broaştele, şi toată aceasta merge împreună.

17 Doamne, cum mi-ar place să am o—o hartă măreaţă mare, şi să desenez aceasta peste tot, în felul în care eu o văd, voi ştiţi, întocmai cum fiecare îşi ia locul ei. Eu am desenat aceasta pe o coală mică de hîrtie, însă eu . . . Voi ştiţi asta. Şi totul, pînă acum, a atins întocmai exact corect. Şi cu timpul şi epocile, aşa cum ele au venit şi s-au dus, şi totul s-a îmbinat înăuntru doar perfect corect. Astfel, aceasta ar putea să nu fie întru totul corect, însă aceasta este cel mai bine cît cunosc eu despre aceasta, oricum. Şi eu ştiu, că dacă—dacă eu fac cît pot de bine, şi eu fac o greşeală în a încerca să fac cît pot de bine, şi cît mai bine cunosc eu, că Dumnezeu cu siguranţă mă va ierta că fac . . . pentru greşeală dacă eu am făcut greşit.

18 Dar, acum, acele primele trei cărţi este prima, Şapte Epoci ale Bisericii. Şi atunci noi aflăm, în capitolul 4 din Apocalipsa, că Ioan este apucat sus. Înţelegeţi? Noi vedem bisericile. Acolo nu este prea mult spus despre epocile bisericii. Acolo este unde mă gîndesc că oamenii o să fie aşa de surprinşi. Ei—ei—ei aplică Biserica cu mult dincolo în Necaz, la acele lucruri care o să se întîmple. Şi după cum am spus, Duminică, ieri: primul lucru pe care-l ştiţi, acele necazuri vor pătrunde, şi voi vă veţi mira de ce nu era . . . Prima venire era Răpirea. Şi aceasta va fi aşa cum a fost: ea a trecut şi voi nu aţi ştiut aceasta. Înţelegeţi?

19 Acum, acolo nu este prea mult promis la acea Biserică, acea Biserică a Neamurilor, Mireasa. Acum, eu vreau ca voi să purtaţi în minte, că există o biserică şi o Mireasă. Înţelegeţi?

20 Voi întotdeauna trebuie să o faceţi să meargă în treiuri; patruri este greşit. Treiuri! Treiuri, şapţi, zeciuri, doisprezeciuri, şi douăzeci şi patruri, şi patruzeciuri, cincizeciuri, acele numere nedescompuse. Biblia este . . . şi Dumnezeu conduce Mesajele Lui în—în num- . . . numeralele din Biblie, în acele numere, şi cînd voi obţineţi ceva care

zboară jos de pe unul din acele numere, voi mai bine să vegheaţi. Aceasta nu va ieşi corect, pe lucrul următor. Trebuie să aduceţi aceasta înapoi aici de unde începeţi.

21 Fratele Vayle, Fratele Lee Vayle, el—el . . . eu cred că el este aici. Noi discutam zilele trecute despre oamenii care se duc jos de pe linie. Aceasta este întocmai ca puşcatul la o ţintă. Dacă arma aceea este echilibrată perfect, îndreptată şi ochită perfect, ea trebuie să lovească ţinta; dacă nu se mişcă ţeava aceea, sau răsuceşte, sau vibraţia o aruncă la o parte, sau oriunde . . . sau o rafală de vînt. Oriunde o porneşte în deviere, există numai o cale de făcut, este să vină înapoi unde a părăsit linia, şi să înceapă din nou, dacă aceasta urmează să lovească ţinta. Dacă nu o face, păi, ea doar nu atinge ţinta.

22 Şi acela este felul în studierea Scripturii, eu cred. Dacă noi aflăm că noi am început ceva aici, şi aceasta nu iese corect, voi vedeţi că nu este, da, noi am făcut o greşeală pe undeva, voi trebuie să veniţi înapoi. Voi niciodată nu veţi desluşi Aceasta cu mintea voastră. Aceasta doar nu este . . .

23 Noi tocmai am aflat, prin Scripturi, că nu există nici un om în Cer, sau pe pămînt, sau sub pămînt, sau să fi fost vreodată, sau să fie vreodată, care poate face aceasta. Mielul singur poate să o facă. Astfel, exclamaţii de seminar, orice ar putea fi aceasta, este doar nimic. Vedeţi? Este nevoie de Mielul să descopere Aceasta, asta este totul, astfel noi sîntem încredinţaţi că El ne va ajuta.

24 Ioan, apucat sus, în capitolul 4, să vadă lucruri "care erau, care sînt, şi care au să vină." Dar Biserica se sfîrşeşte la capitolul 4. Şi Cristos ia sus Biserica, apucată sus în aer, să-L întîlnească, şi nu mai apare din nou pînă la capitolul 19, cînd El vine înapoi cu . . . ca Rege al regilor şi Domn al domnilor, cu Biserica. Şi acum, oh, eu sper cîndva că noi putem trece prin toată aceasta, poate înainte să vină El. Dacă nu, noi vom vedea aceasta, oricum, aşa că aceasta nu contează.

25 Acum, în acest capitol al 5-lea, ruperea acestor Peceţi, şi acum Cartea cu şapte peceţi. Întîi, noi vrem să citim Pecetea Întîia.

26 Seara trecută, să punem doar puţin mai multă bază, noi aflăm, căci, cînd Ioan s-a uitat şi a văzut acea Carte încă în mîinile Proprietarului original, Dumnezeu. Vă amintiţi cum a fost Aceasta pierdută? De către Adam. El a pierdut Cartea Vieţii, pentru cunoştinţa lui Satan, şi şi-a pierdut moştenirea, a pierdut totul; şi nu era nici o cale pentru răscumpărare. Atunci, Dumnezeu, făcut în asemănarea omului, a venit jos şi a devenit un Răscumpărător pentru noi, să ne răscumpere.

27 Iar acum noi aflăm că, în zilele trecute, aceste lucruri care erau misterioase au să fie deschise pentru noi în aceste zile din urmă.

28 Acum noi aflăm, deasemeni, în aceasta, că, îndată ce Ioan a auzit acest anunţ ca—Răscumpărătorul Rudenie să vină înainte şi să-şi facă pretenţiile Lui, acolo nu era nici un om care putea să o facă; nici un om în Cer, nici un om pe pămînt, nici un om sub pămînt. Nimeni nu era vrednic nici măcar să se uite la Carte. Doar gîndiţi-vă la aceasta. Nici o persoană, deloc, nici măcar vrednic să se uite la Ea.

29 Şi Ioan doar a început să plîngă. El a ştiut că, oh, nu exista nici o şansă pentru răscumpărare atunci. Totul a fost eşuat.

30 Şi repede noi aflăm că plînsul lui se opreşte, repede, deoarece a fost anunţat de unul din cele patru Făpturi, sau bătrîni, adică. Unul din— bătrîni a zis, "Nu plînge, Ioan, pentru că Leul din seminţia lui Iuda a izbutit," cu alte cuvinte, "a învins, şi a biruit."

31 Ioan, întorcîndu-se, el a văzut un Miel venind afară. El trebuie că era cu sînge şi tăiat şi rănit. El era ucis,. . .a zis, că, "Un Miel care a fost ucis." Şi, desigur, acesta încă era cu sînge; dacă tu ai tăiat mielul şi—şi l-ai omorît în felul în care acel Miel a fost, oricum. El a fost ciopîrţit în bucăţi pe o cruce, suliţe în coastă, şi cuie în mîini şi picioare, şi spini peste sprînceană. El era într-o condiţie îngrozitoare. Şi acest Miel a venit înainte, şi a mers acolo la Cel ce şedea pe Tron, care a ţinut actul de proprietate complet de Răscumpărare. Iar Mielul merge şi ia Cartea din mîna Celui ce şedea pe Tron, şi a luat-o, şi a deschis Peceţile şi a deschis Cartea.

32 Şi atunci cînd asta s-a întîmplat, noi aflăm că acolo trebuie că a fost un—un lucru măreţ care a avut loc în Cer. Pentru că, bătrînii, şi cei douăzeci şi patru de bătrîni, şi Făpturile, şi—şi totul în Ceruri, au început să strige, "Vrednic!" Şi aici vin Îngerii, şi au turnat afară Potirele de rugăciune ale sfinţilor. Sfinţii de sub altar au strigat, "Vrednic eşti Tu, O Mielule, căci Tu ne-ai răscumpărat, şi acum Tu ne-ai făcut regi şi preoţi, iar noi vom stăpîni pe pămînt." Oh, doamne! Şi aceea este astfel, cînd El a deschis acea Carte.

33 Voi vedeţi, Cartea de fapt a fost planificată şi scrisă înainte de întemeierea lumii. Această Carte, Biblia, era într-adevăr scrisă înainte de întemeierea lumii. Şi Cristos, fiind Mielul, a fost ucis înainte de întemeierea lumii. Şi—membri Miresei Lui, numele lor au fost puse în Cartea Vieţii Mielului înainte de întemeierea lumii. Dar, Ea a fost sigilată, şi acum Aceasta este descoperită; a căror nume erau acolo înăuntru, tot despre Aceasta, şi ce lucru măreţ.

34 Şi Ioan, cînd el a văzut aceasta, el—el a zis, "Totul în Cer, totul sub pămînt. . ." Totul l-au auzit zicînd, "Amin, binecuvîntări, şi onoare!" El într-adevăr avea doar un timp grozav, şi, pentru că, "Mielul era vrednic."

35 Iar acum Mielul stă ridicat. Acum, în seara aceasta, aşa cum noi intrăm în acest capitol al 6-lea, El îşi are Cartea în mîna Lui, şi începe să O descopere.

36 Şi, oh, eu aş avea absolut astăzi. . .Şi eu sper că oamenii sînt duhovniceşti. Eu aş fi avut o greşeală oribilă despre Aceea, dacă nu ar fi fost, în jur de ora doisprezece astăzi, cînd Duhul Sfînt a venit în cameră şi m-a corectat asupra unui lucru pe care eu îl scriam jos să-l spun.

37 Eu am luat Aceasta dintr-un context vechi. Eu nu aveam nimic asupra Acesteia. Eu nu ştiu ce este Pecetea a Doua, nici mai mult decît nimic. Dar eu aveam ceva context vechi despre ceva despre care eu am vorbit cu cîţiva ani în urmă, şi am scris aceasta jos. Şi eu am adunat acest context, context de la Dr. Smith, mulţi mari, învăţători remarcabili pe care eu—eu le-am adunat. Şi toţi dintre ei au crezut aceea, astfel eu am scris-o jos. Iar eu mă pregăteam să spun, "Păi, acum eu voi studia Aceasta din acel punct de vedere."

38 Şi acolo, în jurul orei doisprezece din ziuă, Duhul Sfînt a intrat repede jos în cameră, şi întregul lucru doar s-a deschis pentru mine, şi acolo era Aceasta, vedeţi, despre această—despre această Primă Pecete fiind deschisă. Eu sînt aşa de pozitiv aşa cum eu stau aici în seara aceasta, că acesta este Adevărul Evangheliei pe care eu am să-l spun aici. Eu—eu doar ştiu că aceasta este.

39 Pentru că, dacă o descoperire este contrară la Cuvînt, atunci aceasta nu este Descoperire. Şi, voi ştiţi, acolo sînt unele din lucruri care pot părea aşa de absolut adevărate, şi totuşi nu este adevărat. Vedeţi? Aceasta pare de parcă este, dar aceasta nu este.

40 Acum, noi aflăm, Mielul cu Cartea, acum. Şi acum în capitolul 6 noi citim.

> *Şi am văzut cînd Mielul a deschis una dintre peceţi, şi am auzit, de parcă era zgomotul unui tunet,* şi *pe una din cele patru făpturi zicînd, Vino şi vezi.*
>
> *Şi am văzut, şi iată un cal alb: şi cel care şedea pe el avea un arc; şi lui i s-a dat o coroană: şi el a mers înainte biruind, şi să biruiască.*

41 Acum, aceea este Prima Pecete, aceea pe care o să încercăm, prin harul lui Dumnezeu, să O explicăm în seara aceasta. Prin cel mai bine. . .Şi eu îmi dau seama că un om, încercînd să explice Aceea, umblă pe terenuri periculoase dacă tu nu ştii ce faci. Înţelegeţi? Astfel dacă aceasta vine la mine prin descoperire, eu vă voi spune aşa. Dacă eu trebuie doar să o iau prin propria mea minte, atunci eu vă—eu vă voi spune aceea înainte să vorbesc despre ea. Dar eu sînt tot aşa de pozitiv, după cum eu stau aici în seara aceasta, că Aceea mi-a

venit proaspăt, astăzi, de la cel Atotputernic. Eu nu sînt înclinat să spun doar lucruri în felul acesta, cînd se ajunge la această parte din Scriptură. Eu—eu sînt . . .

42 Eu sper că voi ştiţi despre ce vorbesc eu acum, voi vedeţi. Acum, voi ştiţi, şi tu nu poţi spune lucruri . . . Dacă ceva se presupune să fie aşezat *aici* înainte ca aceasta să se întîmple, tu—tu nu o poţi spune pînă cînd ceva o aşează acolo. Înţelegeţi? Voi citiţi? Voi ascultaţi la ceva? Vedeţi?

43 Acum, cele Şapte Peceţi, Cartea rulată este acum dezlegată de către Miel. Noi ne apropiem de locul acela în seara aceasta. Dumnezeule, ajută-ne. Aşa cum Peceţile sînt rupte şi dezlegate, misterele din Carte sînt descoperite.

44 Acum, voi vedeţi, *Aceasta* este o Carte sigilată. Acum, noi credem asta. Nu-i aşa? [Adunarea zice, "Amin."—Ed] Noi credem că Aceasta este o Carte sigilată. Acum, noi nu am ştiut aceasta înainte, dar Ea este. Aceasta este pecetluită cu Şapte Peceţi. Aceea este, pe spatele Cărţii, Cartea este pecetluită cu Şapte Peceţi.

45 Dacă noi discutam despre *acest* fel de carte, aceasta ar fi de parcă am pune o fîşie peste ea, şapte fîşii. [Fratele Branham arată o carte ca o ilustrare—Ed.] Dar ea nu este *acest* fel de carte.

46 Aceasta este un sul. Şi atunci cînd sulul este derulat, aceea este una; atunci stînd chiar în sul este numărul doi. Şi chiar *aici* Aceasta zice ce este Ea, dar Ea este o taină. Dar, totuşi, noi am sondat în Aceasta; dar, ţineţi minte, Cartea este sigilată. Iar Cartea este Cartea de taină, de descoperire. Ea este descoperirea lui Isus Cristos, vedeţi, o Carte de descoperiri. Şi acum voi ştiţi, în jos prin epoci, omul a sondat şi a încercat să pătrundă în Aceea. Noi toţi am încercat.

47 Şi, totuşi, o dată, îmi amintesc . . . Dacă—dacă Dl. Bohanon se întîmplă să fie prezent, sau—sau unii dintre ai lui, eu—eu nu intenţionez aceasta prin vreo insultă. Dl. Bohanon este un prieten apropiat, şi el era superintendentul la Serviciul Public cînd eu lucram acolo. Cînd eu întîi am fost salvat, eu i-am spus despre citirea asupra Cărţii din Apocalipsa. El a zis, "Eu am încercat să citesc lucrul acela," a zis el. Iar Dl. Bohanon era un om bun, şi el—el era un membru al bisericii. Şi—şi eu nu ştiu la cîte toate el a aparţinut, dar el a zis, "Mă gîndesc că Ioan trebuie că a avut o cină cu piparcă roşie în seara aceea, şi s-a dus la culcare cu un stomac plin."

48 Eu i-am spus, deşi aceasta putea să mă coste serviciul meu, am zis, "Nu ţi-e ruşine să spui aceasta?" Iar eu eram doar un băiat. Dar am zis, "Nu ţi-e ruşine să spui asta despre Cuvîntul lui Dumnezeu?" Vedeţi? Totuşi, şi doar un copil, nu mai mult decît devreme . . . poate în vîrstă de douăzeci şi unu, douăzeci şi doi de ani; şi lucrul era rar, şi era depresiunea. Dar, totuşi, a

existat o frică acolo, cînd eu...denaturat, am auzit vreo denaturare către Cuvîntul lui Dumnezeu. Acesta este Adevărul; tot Adevărul. Astfel, acesta nu era nici măcar un vis sau un coşmar; aceasta nu era ce a mîncat Ioan.

49 El era pe Insula Patmos deoarece el a încercat să pună Cuvîntul lui Dumnezeu într-o formă de carte, şi a fost exilat acolo de către guvernul Roman. Şi era pe insulă, în Ziua Domnului. Iar el a auzit înapoia lui un Glas de ape multe, şi s-a întors să se uite, şi el a văzut Şapte Sfeşnice de Aur. Şi acolo stătea Fiul lui Dumnezeu, în mijlocul lor, acum.

50 Şi, atunci, Cartea este o descoperire. Astfel, o descoperire este ceva care este făcut cunoscut de către ceva, ceva care a fost descoperit. Şi acum, observaţi, astfel ca voi să nu uitaţi aceasta, ea este "închisă pînă la timpuri mai tîrzii." Vedeţi? Întreaga taină din Aceasta este "închisă pînă la timpuri mai tîrzii." Noi aflăm aceasta în Scriptură aici.

51 Acum, taina din Carte este descoperită cînd Peceţile sînt rupte. Şi cînd Peceţile sînt rupte complet, timpul de răscumpărare este terminat; deoarece Mielul a părăsit cabina de mijlocire, să păşească afară să-şi ia pretenţiile Lui. El era un Mediator, între aceea. Dar cînd descoperirea reală se întîmplă asupra Peceţilor, aşa cum Ele încep să se rupă, Mielul vine înainte din sanctuar. Aceasta este conform cu Cuvîntul. Noi am citit aceasta seara trecută. El a venit din...afară din mijloc, şi a luat Cartea, astfel El nu mai este Mediator. Deoarece, chiar ei L-au numit un Leu, şi acela este—acela este Regele, şi El nu este un Mediator atunci.

52 Totuşi, actorii din aceste Peceţi încep la prima epocă a bisericii. Acum ţineţi minte, astfel ca voi—voi să obţineţi baza acestuia temeinic, dacă noi putem, sau aşa de temeinic cît este posibil. "Actorii," eu voi aşeza aceasta în felul acela pentru că un—un actor este un om care schimbă măştile. Vedeţi?

53 Iar în acest act, în seara aceasta, noi o să vedem că acesta este Satan schimbîndu-şi masca. Şi, toţi, actori.

54 Cristos, jucînd partea pe care El a făcut-o, cînd El a devenit dintr-un Duh în om, El şi-a pus numai o îmbrăcăminte de actor, trup uman, şi a venit jos în forma unui Om, pentru ca să fie un Răscumpărător Rudenie.

55 Acum—acum, voi vedeţi, aceasta este numai forma unui actor. Acela este motivul că ele sînt toate în pilde şi si-...şi felul în care ele sînt aici, ca fiare, şi animale, aşa mai departe. Aceasta este într-un act. Şi aceşti actori fiind în prima epocă a bisericii, deoarece acesta era Cristos descoperindu-Se la cele şapte epoci ale bisericii. Acum voi înţelegeţi aceasta? [Adunarea, "Amin."—Ed.] În regulă. Vedeţi? Cristos descoperindu-Se celor şapte epoci ale bisericii.

56 Atunci, prin aceste epoci ale bisericii, acolo este o mare încurcătură care vine înainte. Apoi, la sfîrşitul epocii bisericii, Mesajul îngerului al şaptelea urmează să culeagă aceste taine pierdute şi să le dea la Biserică. Vedeţi? Acum noi vom observa asta.

57 Dar nu descoperite atunci în starea lor adevărată. Acum, în timpurile Bibliei, tainele erau acolo, şi ei au văzut aceste lucruri că se întîmplă în felul în care Ioan a văzut aceasta aici. Acum el a zis, "Acolo este un călăreţ pe cal alb." Dar, ce este taina despre acesta, există o taină care merge cu acel călăreţ. Acum, ce era aceasta, ei nu ştiau, dar aceasta urmează să fie descoperită. Dar aceasta urmează să fie descoperită după ce Mielul părăseşte Tronul Tatălui, al mijlocirii Lui ca Răscumpărător Rudenie.

58 Eu am să arunc un pic de ceva aici înăuntru. Acum, dacă cineva obţine aceste benzi. . . Orice om poate vorbi orice vrea el. El are un drept la oricare din convingerile lui. Dar dacă. . . Voi ştiţi, dacă un predicator nu vrea aceasta printre poporul lui, atunci spuneţi-le să nu primească aceasta. Dar eu—eu. . . Aceasta este printre poporul la care eu am fost trimis să le vorbesc, de aceea eu trebuie să descopăr ce este Adevărul. Înţelegeţi?

59 Acum, Mielul, în timpul de mijlocire în urmă *aici*, El ştia că existau nume acolo înăuntru care au fost puse acolo de la întemeierea lumii. Şi atît timp cît numele acelea nu au fost manifestate pe pămînt încă, El trebuia să stea acolo ca Mijlocitor. Pricepeţi voi aceasta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Perfect, predestinare! Vedeţi? În regulă. El trebuia să stea acolo, deoarece El a venit să moară pentru aceia care Dumnezeu i-a ordinat pentru Viaţă Eternă. Înţelegeţi? Înţelegeţi? Prin cunoştinţa Lui mai dinainte, El i-a văzut. Nu prin Propria Lui voie; voia Lui era ca nici unul să nu piară. Dar prin cunoştinţa Lui mai dinainte El ştia cine va fi şi cine nu va fi. De aceea, atît timp cît exista un nume care nu era, încă nu a fost declarat—declarat pe pămînt, Cristos trebuia să stea acolo ca un Mijlocitor, să poarte de grijă de acel nume.

60 Dar îndată ce acel ultim nume a fost spălăcit în acel Clorox sau albitor, atunci zilele Lui de mijlocire erau terminate. "Lăsaţi-l pe cel murdar să fie încă murdar. Lăsaţi-l pe cel ce este sfînt, el este încă sfînt." Vedeţi? Iar El părăseşte sanctuarul şi atunci acesta devine un Scaun de Judecată. Vai de aceia care sînt afară din Cristos atunci!

61 Acum observaţi, dar Aceasta urmează să fie descoperit cînd Mielul părăseşte locul Lui de mijlocire de la Tatăl. Acum, aceea este Apocalipsa 5. Acum El ia Cartea Peceţilor, Cartea Peceţilor, sau o Carte pecetluită cu Peceţi, le rupe şi le arată. Priviţi. La sfîrşitul epocii acum, după ce mijlocirea este terminată, epocile bisericii s-au sfîrşit.

62 El a venit înăuntru, în prima epocă, Epoca Efesiană; a descoperit, a trimis mesagerul.

63 Observaţi ce se întîmplă, cum noi mergem înainte. Aici este planul acestuia. Primul lucru se întîmplă, acolo este un—un—un anunţ în Ceruri, întîi. Ce se întîmplă? O Pecete este deschisă. Ce este aceea? O taină este desfăşurată. Vedeţi? Şi cînd se desfăşoară o taină, atunci sună o trîmbiţă. Ea declară un război. O plagă cade, şi o epocă a bisericii se deschide. Vedeţi?

64 Ce este partea de "război"? Îngerul Bisericii prinde taina lui Dumnezeu, încă nu pe deplin descoperită. Dar, cînd el o face, el prinde această taină a lui Dumnezeu, şi atunci el merge înainte la popor după ce taina i-a fost dată lui. Merge înainte la popor! Ce face el acolo afară? El începe să proclame acel Mesaj. Şi ce începe acesta? Un război, un război spiritual.

65 Şi atunci Dumnezeu îşi ia mesagerul Lui, cu Aleşii din acea epocă, şi îi aşează deoparte, adormiţi. Şi atunci El aruncă o plagă asupra acelora care au respins Aceasta; o judecată temporară.

66 Şi atunci după ce aceasta se termină, atunci aceasta merge înainte, şi ei se denomineazǎ, şi aduc înăuntru denominaţiuni, şi o pornesc cu acea lucrare a omului, ca din Wesley şi toţi ceilalţi dintre ei. Şi atunci toată aceasta ajunge iarăşi într-o gîlceavă.

67 Şi atunci o altă taină vine înainte. Atunci ce s-a întîmplat? Un alt Mesager soseşte pe pămînt, pentru o epocă a bisericii. Vedeţi? Atunci, cînd el soseşte, el—trîmbiţa sună. El declară război. Înţelegeţi? Şi atunci ce se întîmplă? În final, atunci, el este apucat deoparte. Şi atunci cînd el este aşezat deoparte, atunci cade plaga, îi distruge. Moartea spirituală loveşte biserica, şi ea este dusă, grupul acela.

Atunci El merge înainte la o alta. Oh, acesta este un plan măreţ!

68 Pînă cînd, acesta vine la acel ultim înger. Acum, el nu are o taină anume. Dar el adună sus tot ceea ce a fost pierdut în celelalte epoci, toate Adevărurile care nu erau într-adevăr descoperite încă, vedeţi, aşa cum vine descoperirea, atunci el descoperă acele lucruri în ziua lui. Dacă voi vreţi să citiţi aceasta, acolo este ea. Apocalipsa 10, 1 la . . . 1 la cam 4, voi veţi obţine aceasta. În regulă. Vedeţi! "Ia Cartea şi, de Peceţi, şi le rupe," şi arată îngerului al şaptelea; pentru că acesta singur, tainele lui Dumnezeu, este slujba îngerului al şaptelea. Acum, noi tocmai am venit prin epocile bisericii, chiar cu istoria, şi am dovedit asta. Vedeţi? Acesta este—Mesajul îngerului, din biserica a şaptea, în regulă, descoperă toate tainele care au fost în trecut, toate lucrurile din trecut. Apocalipsa 10:1-7, care

urmează să fie. Acum, amintiţi-vă, "În zilele îngerului al şaptelea, el sună înainte, sunînd înainte trîmbiţa Evangheliei, el este să sfîrşească toate tainele lui Dumnezeu."

69 Întocmai cum, aici vine înainte, în epoca bisericii timpurii. Noi vom lua aceasta, după o vreme, o doctrină. Şi, atunci, aceasta a devenit o zicală, întîi; apoi o doctrină; şi apoi a devenit un statut; apoi a devenit o biserică, şi prin epocile întunecoase.

70 Atunci din epocile întunecoase a ieşit prima reformare, Luther. Iar el a adus, cu el, tot felul de lucruri misterioase care s-au întîmplat în timpul acelei epoci a bisericii, totul în urmă acolo atunci, dar el niciodată nu a sfîrşit-o.

71 Atunci a venit înainte Wesley, cu sanctificarea, a obţinut ceva mai mult din aceasta. Totuşi, niciodată nu a sfîrşit-o; a lăsat capete dezlegate pretutindeni, astfel ca stropirea în loc de botez. Iar Luther a luat "Tată, Fiu, Duh Sfînt" în loc de "Domnul Isus Cristos." Toate lucrurile acestea diferite!

72 Atunci a venit înainte epoca Penticostală, cu botezul Duhului Sfînt, iar ei au croit în jos pe aceea. Acum, nu mai pot exista mai multe epoci. Acelea sînt toate din ele. Aceea este Filadelfia . . . sau, acum, Epoca Laodicea. Dar atunci . . .

73 Noi aflăm, în studierea Scripturii, că mesagerul la epocă a venit drept la sfîrşitul epocii, de fiecare dată. Pavel a venit la sfîrşitul epocii. Noi aflăm că Irineus a venit la sfîrşitul epocii. Martin, sfîrşitul epocii. Luther, sfîrşitul epocii Catolice. Şi (ce?) Wesley la sfîrşitul epocii Lutherane. Iar Penticostalii la sfîrşitul epocii de sanctificare, la botezul Duhului Sfînt.

74 Iar la sfîrşitul epocii Penticostale, noi trebuie să primim, în acord cu Cuvîntul, aşa cum Dumnezeu mă ajută în seara aceasta să vă arăt, în decurs aici, că noi urmează să vedem, să primim un mesager care va lua toate acele capete slăbite afară acolo şi va descoperi întregul secret al lui Dumnezeu, pentru răpirea Bisericii.

75 Şi atunci acolo vor veni înainte şapte Tunete misterioase care nici măcar nu sînt scrise deloc. Asta-i adevărat. Şi eu cred că, prin acele Şapte Tunete, va fi descoperit în zilele din urmă pentru ca să aducă Mireasa împreună pentru credinţă de răpire. Deoarece, ceea ce noi avem chiar acum, noi—noi nu am fi în stare să o facem. Acolo este ceva. Noi trebuie să păşim mai departe. Noi, noi nu putem avea destulă credinţă pentru vindecare Divină, cu greu. Noi trebuie să avem credinţă suficientă să fim schimbaţi, într-un moment, şi să fim luaţi la iuţeală afară din acest pămînt. Iar noi vom afla că, după o vreme, cu voia Domnului, aflăm unde este scris Aceasta.

76 Atunci, toate judecăţile acestor făcători de rele! Acum, vedeţi, jos de-a lungul epocilor acestor Peceţi, se rupeau, pînă

acum ultima Pecete este ruptă. Şi acum aşa cum ei—aşa cum ei au privit înăuntru asupra acelor Peceţi şi doar au presupus, presupunînd ce făceau ei. Acum, la sfîrşitul epocilor, al epocilor bisericii, toţi aceşti făcători de rele vor lua loc şi vor înainta în Necaz; toţi aceşti făcători de rele din cele Şapte Peceţi, care au lucrat misterios în biserică.

77 Iar noi vom afla, într-un minut, aceasta a lucrat chiar în numele unei biserici. Ei se numesc pe ei înşişi, "Biserica." Şi voi vedeţi doar dacă aceea nu este adevărat. Nu-i de mirare că eu am fost aşa împotriva denominaţiunii, neştiind de ce. Înţelegeţi? Înţelegeţi?

78 Ei o sfîrşesc. Acum, aceasta începe aici în urmă într-o formă blîndă, şi doar continuă să devină mai rea şi mai rea, înainte în jos pînă . . . Iar oamenii merg drept în aceasta, zicînd, "Oh, da, *aceasta* este întocmai bine." Dar în zilele din urmă, aceste lucruri sînt făcute cunoscut. Şi ei în final se duc aşa de rău încît ei se duc direct în perioada Necazului.

79 Şi cum poate să spună un om că Mireasa lui Cristos merge în Necaz? Eu nu pot înţelege aceasta. Vedeţi? Ea este luată la o parte de la Necaz. Dacă—dacă Biserica a fost judecată, şi ei s-au judecat pe ei înşişi şi au acceptat Sîngele, cum poate Dumnezeu să judece pe un om care este perfect, în totalitate fără păcat?

Voi ziceţi, "Nu există o astfel de persoană."

80 Fiecare credincios născut din nou, credincios adevărat, este perfect, absolut fără păcat înaintea lui Dumnezeu. El nu se încrede în faptele lui; în Sîngele lui Isus, în care a căzut mărturisirea lui. Biblia spune aşa. Înţelegeţi? "Acel care—care este născut din Dumnezeu nu săvîrşeşte păcat, pentru că el nu poate păcătui." Cum puteţi voi face pe un om păcătos cînd albitorul Sîngelui lui Isus Cristos este între el şi Dumnezeu? Acela ar împrăştia păcatul pînă cînd acolo nu ar fi nimic rămas din el. Vedeţi? Cum poate acel Sînge pur al lui Cristos să lase vreodată un păcat să treacă acolo? El nu poate.

81 Isus a zis, "De aceea voi fiţi perfecţi, întocmai cum Tatăl vostru în Cer este perfect." Şi cum am putea noi măcar să începem gîndul de a fi perfect? Dar Isus a cerut aceasta. Şi dacă Isus a cerut aceasta, El trebuie să facă o cale pentru aceasta. Şi El a făcut; Propriul Lui Sînge!

82 Acum, toate, descoperă toate tainele care au mers înainte în trecut. Acum, gîndul este, aici la timpul sfîrşitului, că tainele care au început înapoi de tot cu mult timp în urmă şi au venit în jos prin epocile bisericii, urmează să fie descoperite aici la ruperea Peceţilor, aici la zilele din urmă, după ce timpul de mijlocire este cam terminat, la acel timp.

83 Atunci, judecăţile aşteaptă pentru aceia care sînt în spate. Ei merg înainte afară în aceea. Aceea este după ce Mireasa a fost luată de pe scenă.

84 Oh, să citim doar o Scriptură. Vouă la toţi vă place să însemnaţi ceva din Scripturi? Să luăm Doi Tesaloniceni, doar un moment, şi priviţi aici doar un minut. Acesta—acesta este un tablou aşa de frumos aici! Îmi place aceasta. Şi să vedem. Da, Doi Tesaloniceni. Şi eu vreau al 2-lea capitol din Doi Tesaloniceni, şi al—al 7-lea verset. Să vedem. Doi Tesaloniceni 2:7. Eu cred că asta este corect, acum. Eu am scris aceasta jos, tremurînd şi clătinînd.

> *. . . taina fărădelegii lucrează deja: numai cel ce . . . opreşte va opri, pînă cînd el va fi luat din drum.*

85 Cine? "Cel care opreşte." Vedeţi? Vedeţi, o taină, "taina fărădelegii," în urmă de tot tocmai în acea primă epocă a bisericii aici. Aici este Pavel scriind, zicînd că, "Taina fărădelegii." Ce este fărădelege? Fărădelege, este ceva ce tu ştii că se cuvine ca tu să nu faci, şi tu o faci oricum. Şi Pavel a zis că există din aceia pe pămînt astăzi, lucrători ai fărădelegii. Oh, dacă voi . . . Noi urmează să ajungem la . . . Să citim doar bucata aceea, doar un minut. Începem sus puţin mai departe, al 3-lea verset.

> *Nici un om să nu vă amăgească în vreun chip: căci ziua aceea nu va veni, înainte ca să fi venit căderea, şi acel* (o-m) *om al păcatului va fi descoperit, fiul pierzării;* (asta-i adevărat)
>
> *Care* se opune *şi* se înalţă *mai pe sus de tot* ce *se numeşte Dumnezeu, sau care este venerat; astfel că el ca Dumnezeu şade în templul lui Dumnezeu,* arătîndu-*se că el este Dumnezeu,* iertînd păcatele.
>
> *Nu vă aduceţi aminte, căci, cînd eu încă eram cu voi, eu v-am spus aceste lucruri?*

86 Mi-ar fi plăcut să fi şezut sub unele din învăţăturile lui. Voi nu?

> *Şi acum* voi *ştiţi ce-l reţine ca el să poată fi descoperit în timpul lui.*

87 Nu atunci, vedeţi, nu atunci; ci, "în timpul lui," vedeţi, la ruperea acelei Peceţi. Noi am şti exact ce era aceasta. Cine este acest om al fărădelegii? Cine este acest om al păcatului, acest individ care lucrează fărădelege? "Dar el va fi descoperit în timpul lui."

> *Căci taina fărădelegii lucrează deja* (amăgitori, vedeţi voi, amăgind pe oameni jos în ceva, vedeţi): *numai cel* (Dumnezeu) care *opreşte va opri, pînă acela* (Biserica, Cristos, Mireasa) *va fi luat afară din cale.*
>
> *Şi atunci* cel *Rău va fi descoperit, . . .*

88 La ruperea Peceţii, "la timpul lui." Pavel a zis, "Nu în timpul meu, ci în timpul cînd el va fi descoperit." Vedeţi?

. . .pe care Domnul îl va mistui cu duhul gurii lui, . . .

89 Noi o să ajungem la aceea după o vreme, "duhul gurii lui." Priviţi ce este acela.

. . .şi îl va nimici cu strălucirea venirii Lui:

Chiar el, a cărui venire este după lucrarea lui Satan . . .

90 El, "el," un om a cărui lucrare este după lucrarea lui Satan.

. . .cu toată puterea şi semne şi minuni mincinoase,

Şi cu toată amăgirea nelegiuirii, amăgind pe oameni prin nelegiuire*, în aceia care pier* (nu această Mireasă), în aceia care caută după astfel de lucru; *deoarece ei nu au primit dragostea adevărului, . . .*

91 Iar Cristos este Adevărul, şi Cristos este Cuvîntul; dar ei ar avea mai degrabă un crez. Uh! Vedeţi?

. . .ca ei să poată fi salvaţi.

Şi din cauza aceasta Dumnezeu le-a trimis rătăciri *puternice, ca ei să creadă o—o minciună:*

92 Aceasta ar trebui să fie tradus acolo, după cum m-am uitat în lexicon, "minciuna," nu "o minciună." "Minciuna," aceeaşi pe care el a spus-o lui Eva.

Ca ei . . .să poată fi blestemaţi care nu au crezut adevărul, ci au avut plăcere în nelegiuire.

93 Ce declaraţie! Doamne! După ce Mireasa este luată la o parte, atunci acest om al păcatului se va descoperi.

94 Ea, adevărata Mireasă a lui Cristos, a fost aleasă afară din fiecare epocă a bisericii.

95 Acum, ziua trecută eu am făcut o declaraţie, "Mireasa ar putea să meargă Acasă iar voi nu veţi şti nimic despre aceasta." Asta-i adevărat.

96 Cineva a zis, "Păi, Frate Branham, acela ar fi un grup tare mic."

97 Isus a zis, "Aşa cum era în zilele lui Noe," acum voi vorbiţi cu El privitor la aceasta, vedeţi, "în care opt suflete au fost salvate prin apă, aşa va fi aceasta în Venirea Fiului omului." Dacă ei erau opt sute plecaţi în Răpire în seara aceasta, voi nu aţi auzi nici un cuvînt despre aceasta mîine, sau ziua următoare, sau nici un alt timp. Ei ar fi duşi şi voi nu aţi şti nimic despre aceasta. Vedeţi, aceasta ar fi doar acelaşi lucru.

98 Ce încerc eu să spun? Eu nu încerc să vă sperii, să vă îngrijorez. Eu—eu vreau ca voi să fiţi pe vîrful picioarelor. Fiţi

gata, veghind, fiecare minut. Încetaţi nonsensurile voastre. Doar mergeţi jos la treabă cu Dumnezeu, deoarece este mai tîrziu decît vă gîndiţi.

Acum, amintiţi-vă, Mireasa adevărată!

99 Acum, există o mireasă falsă. Noi luăm aceea în Apocalipsa 17. Ea a zis, "Eu sînt o văduvă, şi nu am nevoie de nimic," voi vedeţi, şezînd pe fiara de culoare stacojie, şi aşa mai departe, fiara, adică.

100 Acum, dar Mireasa adevărată va fi formată din mii de mii de oameni, dar aceştia vor fi Aleşii din fiecare epocă a bisericii. De fiecare dată un mesaj a mers înainte, şi oamenii l-au crezut şi l-au acceptat în toată Lumina în care era acesta, cînd ei au fost sigilaţi la o parte pînă în Ziua aceea a Răscumpărării.

101 Nu învaţă Isus acelaşi lucru, cînd El a zis, "Sunetul a venit în a—a şaptea strajă"? Aceea este ultima epocă a bisericii. Vedeţi? Şi a zis, "Iată, Mirele vine; ieşiţi afară să-L întîmpinaţi."

102 Şi atunci a venit fecioara adormită, şi-a frecat ochii, şi a zis, "Presupun că eu s-ar cuveni să am ceva din acel Ulei, deasemeni, astfel poate tu mai bine să ai ceva."

103 Şi cea reală, Mireasa adevărată stînd acolo, a zis, "Noi doar avem destul pentru noi înşine. Îhî. Noi doar avem destul să ajungem înăuntru, noi înşine. Noi nu vă putem da nimic. Dacă voi vreţi ceva, voi mergeţi şi rugaţi-vă."

104 Şi în timp ce ea a fost dusă, a venit Mirele, şi Mireasa a mers înăuntru. Şi atunci acei rămaşi acolo, acei care erau absolut virtuoşi, biserica, a fost lăsată în afară. Şi El a zis, "Acolo va fi plînset, şi vaiet, şi scrîşnit din dinţi."

105 Vedeţi, acum, aceia sînt Aleşii. Şi cînd vine sunetul, "Mirele vine," atunci fiecare dintre acei care au adormit în jos de-a lungul acelor epoci, s-au trezit, fiecare. Vedeţi, aceasta nu este că Dumnezeu, aşa cum noi ne-am gîndi, doar se duce să-şi vîneze Lui cîteva mii de oameni din această epocă şi să-i ia. Aceştia sînt chiar Aleşii din fiecare epocă. Şi acela este motivul căci Cristos trebuie să şadă pe scaunul de mijlocire în spate aici, ca un Mijlocitor, pînă cînd acel ultimul vine înăuntru la ultima epocă. Şi aceste descoperiri atunci, despre ceea ce este, se rup înainte asupra oamenilor, şi ei văd ce s-a întîmplat. Vedeţi? Voi pricepeţi aceasta acum? [Adunarea, "Amin."—Ed.] În regulă.

106 Observaţi, "Restul dintre cei morţi," membri de biserică, "nu au trăit din nou pînă cînd au trecut o mie de ani." Membri bisericii, Creştinii, biserica, nu au trăit din nou pînă la sfîrşitul celor o mie de ani. Şi atunci ei au venit înainte să stea înaintea Miresei, asta-i adevărat, să stea înaintea Regelui şi a Reginei. Glorie!

Ceva biserică astăzi se numeşte pe sine, "Regina Cerului."

107 Regina Cerului este Mireasa selectată a lui Cristos, şi Ea vine cu El. Daniel a văzut-o, şi a zis, "Zece mii de ori zeci de mii i-au slujit Lui." Acum dacă voi veţi urmări Scriptura acolo, în Daniel, "judecata a fost aşezată, şi cărţile au fost deschise." Acum amintiţi-vă, cînd El vine, El vine cu Mireasa Lui. Soţia slujeşte bărbatului ei. "Şi zece mii de ori zece mii de mii i-au slujit Lui. Judecata a fost aşezată, şi cărţile au fost deschise." "Şi o altă carte a fost deschisă, care este cartea Vieţii," nu Mireasa, deloc. Ea s-a dus sus şi a venit înapoi, şi stătea acolo în judecata acelor generaţii care au refuzat Mesajul Evangheliei.

108 Nu a spus Isus? "Regina din Sud se va scula cu această generaţie în zilele ei, de Judecată, şi va condamna această generaţie; pentru că ea a venit de la cele mai îndepărtate părţi ale lumii, să audă înţelepciunea lui Solomon, şi unul mai mare decît Solomon este aici." Acolo stătea—judecata, regina din—din Şeba, din sud, a stat acolo în Judecată, şi propria ei mărturisire.

109 Nici măcar un Iudeu nu a venit sus cu acea generaţie care erau Iudei. Şi ei erau orbi, şi L-au omis. Deoarece, ei Îl aşteptau, dar El a venit aşa de simplu încît ei au mers drept pe deasupra acestuia, în felul acesta.

110 Şi, acolo, acea mare regină s-a umilit pe ea însăşi, şi a venit şi a acceptat mesajul. "Şi ea va sta în Judecată," a zis El, "şi va condamna acea generaţie."

111 Acum voi vedeţi cele trei clase, totdeauna. Cartea, cei morţi au fost judecaţi; o altă carte, cartea Vieţii, acei care aveau numele lor în cartea Vieţii.

112 Ei zic, "Dacă numele tău este în cartea Vieţii, aceasta este în regulă, hî?" Nu, domnule!

113 Priviţi, Iuda Iscarioteanul, avea numele lui în cartea Vieţii. Acum ziceţi că aceea era greşit? Isus, în Matei 10, le-a dat putere să scoată draci, şi i-a trimis înainte să vindece pe bolnavi, şi să curăţească pe leproşi, şi să învieze morţii. Şi ei au mers afară, şi s-au întors înapoi, Iuda drept cu ei. Şi ei au scos draci, şi au făcut tot felul de minuni. Şi s-au întors înapoi, şi au zis, "Chiar şi dracii ne sînt supuşi."

114 Isus a zis, "Nu vă bucuraţi că dracii vă sînt supuşi, ci bucuraţi-vă pentru că numele voastre sînt scrise în Cer." Iar Iuda era cu ei. Dar ce s-a întîmplat? Cînd aceasta a venit jos la grupul Aleşilor, să meargă sus acolo la Cincizecime şi să primească într-adevăr Duhul Sfînt, Iuda şi-a arătat culorile. El va fi acolo în Judecată.

115 Astfel cărţile au fost deschise; şi o carte, Viaţa, a fost deschisă; şi fiecare om a fost judecat astfel. Acum, Mireasa stă

acolo cu Cristos, să judece lumea. Să nu...Pavel zice, "Îndrăzniţi voi," vorbind către Mireasă, "avînd vreun fel de plîngere unul împotriva celuilalt, ca voi să mergeţi la legea nedreaptă. Nu ştiţi voi că sfinţii vor judeca pămîntul?" Vedeţi? Acolo sînteţi voi. Sfinţii urmează să judece pămîntul şi să-l preia. Asta-i adevărat.

116 Ziceţi, "Cum în lume este un grup micuţ ca acela?" Eu nu ştiu cum urmează să se facă aceasta. Dar El a zis că aceasta urmează să se facă, aşa că aceea doar o stabileşte, atît de departe cît eu cunosc.

117 Acum priviţi. Acum observaţi. "Restul din cei morţi," membri bisericii, membri de biserică morţi, "nu au trăit din nou pînă la o mie de ani." Şi atunci la mia de ani, ei au fost adunaţi; o altă înviere a venit, care este a doua înviere, şi ei au fost adunaţi. Şi Cristos şi Biserica, Mireasa, nu biserica; Mireasa, Cristos şi Regina, nu biserica. Bise-...Cristos şi Mireasa au stat acolo.

118 Iar ei au fost separaţi, ca oile de capre. Asta-i adevărat. Acolo vin sus membri bisericii. Şi dacă ei au auzit Adevărul şi au respins Adevărul, atunci ce are să se spună cînd marele lucru este răspîndit peste pînză, cînd chiar şi propriile voastre gînduri vor fi acolo, ce v-aţi gîndit voi despre Acesta? Cum o să scăpaţi de aceasta, şi aceasta drept acolo pe pînza cerului, şi marea televiziune a lui Dumnezeu acolo. Acestea sînt propriile voastre gînduri revoltîndu-se. Propriile voastre gînduri vor vorbi împotriva voastră în ceasul acela.

119 Astfel dacă tu vorbeşti un lucru, şi gîndeşti un altul, tu mai bine încetează asta. Pune-ţi gîndurile pe Dumnezeu. Ţine-le pure, şi stai drept acolo cu acesta, şi vorbeşte acelaşi lucru tot timpul. Înţelegeţi? Nu spune, "Păi, eu voi spune că eu voi crede Aceasta, dar eu mă voi duce să aflu." Tu crede Aceasta! Amin.

120 Observaţi, acest model, motivul că ei mor, ei merg prin curăţirea încercării a Necazului pentru că ei nu sînt de fapt sub Sînge. Ei pretind că sînt, dar ei nu sînt. Cum pot ei să meargă printr-o încercare, să-i purifice, cînd acolo este cînd (albitorul) Sîngele lui Isus Cristos ia fiecare simptom de păcat şi lucru departe de voi? "Şi voi sînteţi deja morţi, şi viaţa voastră este ascunsă în El, prin Dumnezeu, şi sigilaţi înăuntru acolo prin Duhul Sfînt." Pentru ce o să fiţi voi judecaţi? Unde o să obţineţi voi purificarea voastră? De la ce trebuie voi să fiţi purificaţi, cînd voi sînteţi perfecţi în Cristos, fără păcat? Cum...Pentru ce este judecata? Dar acesta este grupul adormit, pe care acei oameni nu-i poate desluşi.

121 Acum, ei nu au făcut aceasta cu anii, voi vedeţi, dar aceasta este ora descoperirii, vedeţi, vedeţi, fiind descoperit întocmai la venirea Miresei; ultima cotire, ultimele lucruri vin. Aceasta vine la un sfîrşit, prietene, eu cred. Cînd? Eu nu ştiu. Eu—eu nu

vă pot spune. Dar orice. . . Eu vreau să trăiesc în seara aceasta de parcă aceasta ar fi în seara aceasta, eu aş fi gata. Înţelegeţi? El ar putea veni deseară, totuşi, şi El ar putea să nu vină pentru douăzeci de ani. Eu nu ştiu cînd va veni El. Dar oricînd este aceasta,. . . Iar viaţa mea ar putea să se termine, în seara aceasta; şi, atunci, orice am făcut eu aici, aceasta se sfîrşeşte la ceasul acela. Eu—eu trebuie să-L întîlnesc în judecată, în felul în care eu am mers jos aici. "Felul în care se înclină pomul, acela este felul în care el cade."

122 Amintiţi-vă, cînd ele au mers să cumpere Ulei, ele. . . "Oh," voi ziceţi, "acum aşteaptă un minut, Frate Branham. Eu nu ştiu despre asta." Cînd ele au mers să cumpere Ulei, cînd ele au venit înapoi, Mireasa era deja dusă şi uşa a fost închisă. Şi ele au bătut, şi au zis, "Lăsaţi-ne înăuntru! Lăsaţi-ne înăuntru!" [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori—Ed.] Dar ele erau afară în întunericul de afară.

123 Acum, dacă voi vreţi un model despre aceea, acum priviţi. "În timpul lui Noe," Isus a zis, s-a referit la aceasta. Acum, în timpul lui Noe, ei au mers în corabie. Dar ei au fost duşi peste. . . în perioada timpului de judecată, dar aceea—aceea nu a tipizat Mireasa lui Cristos.

124 Enoh a tipizat Mireasa. Enoh! Noe s-a dus peste, prin Mireasa. . . a mers dincolo, prin perioada necazului, şi a suferit, şi a devenit un beat, şi a murit. Dar Enoh a umblat înaintea lui Dumnezeu, pentru cinci sute de ani, şi a avut o mărturie, "el a plăcut lui Dumnezeu," cu credinţă de răpire; şi doar a început să umble drept afară, şi a mers în sus prin ceruri, şi a mers Acasă fără ca măcar să guste moartea; nu a murit, deloc.

125 Acela este un model de, "Noi care sîntem vii şi rămînem, nu vom opri, sau împiedeca, pe acei de acelaşi fel de oameni care sînt adormiţi," care au adormit din cauza vîrstei umane, în—în starea de vîrstă umană. Ei au murit acolo în urmă, dar ei nu sînt morţi. Ei sînt adormiţi. Amin. Ei sînt adormiţi, nu morţi. Şi singurul lucru de care au nevoie este ca Mirele să-i trezească. Da. "Şi noi care sîntem vii şi rămînem, nu-i vom împiedica pe aceia care deja au adormit. Pentru că trîmbiţa lui Dumnezeu va suna, şi cei morţi în Cristos vor învia întîi; apoi noi care sîntem vii şi rămînem vom fi apucaţi sus împreună cu ei, şi vom întîlni pe Domnul în aer."

126 "Şi restul din cei morţi nu au trăit pentru o mie de ani." Iată-vă acolo, ei au mers prin perioada Necazului.

127 Ce era aceasta? Ca Enoh. Voi ştiţi, Noe l-a urmărit pe Enoh. Căci, cînd Enoh părea că lipseşte, el ştia că judecata era la îndemînă. El a ajuns să stea pe lîngă corabie.

128 Dar Noe nu s-a dus sus. El s-a ridicat doar o bucată mică, şi a plutit peste necazuri. El a fost purtat prin perioada necazului, să moară moartea. Vedeţi? Dar Noe a fost purtat dincolo.

129 Enoh a fost transformat, fără moarte, un model al Bisericii fiind apucată sus cu acei care sînt adormiţi, să întîlnească pe Domnul în aer, iar restul bisericii este purtată dincolo în perioada Necazului. Nu pot face nimic altceva din aceasta, eu însumi. Enoh, răpit, fără moarte.

130 Acum să începem să studiem un pic acum, să mergem jos la lecţia noastră. Eu doar o ţin asupra acesteia, noi nu vom ajunge în aceste, această Pecete. Acum observaţi. Să luăm acum, deoarece noi urmează să avem, înainte, poate mîine seară sau seara următoare, atingem o Trîmbiţă, din cînd în cînd, deoarece Trîmbiţa sună la acelaşi timp cu Peceţile. Aceasta este doar acelaşi lucru. Epoca bisericii se deschide, . . . doar acelaşi lucru. Vedeţi?

131 Acum, o trîmbiţă întotdeauna denotă război sau, de altfel, tulburare politică. Trîmbiţa face o tulburare politică, şi aceea cauzează război. Cînd voi mergeţi să vă amestecaţi în politică, şi le faceţi pe toate amestecate, aşa cum noi o avem acum, aveţi grijă, războiul este la îndemînă. Dar, vedeţi, împărăţia încă aparţine lui Satan. El încă are această parte în mîna lui.

132 Pentru ce? Aceasta este răscumpărată de Cristos, dar El îşi face partea de Răscumpărător Rudenie, luînd supuşii Lui, pînă cînd ultimul (nume) este pus pe Cartea aceea, l-a primit deja pe Acesta şi a fost sigilat deoparte. Acum aţi priceput voi asta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

133 Atunci El vine de la Tronul Lui, Tronul Tatălui Său, păşeşte înainte, ia Cartea din mîna lui Dumnezeu, de la Tron, şi-şi pretinde dreptul Lui. Primul lucru pe care El îl face este că îşi cheamă Mireasa Lui. Amin! Apoi ce ia El? El ia pe împotrivitorul Lui, Satan, şi-l leagă, şi-l aruncă în foc acolo afară, cu toţi acei care l-au urmat.

134 Acum, amintiţi-vă, acesta nu era Rusia. Nu. Anticristul este un individ mieros. Doar priviţi cît de mieros este el. El este deştept, acum. Da, domnule. Doar este nevoie de Duhul Sfînt; singurul lucru care-l poate depăşi.

135 Observaţi, Trîmbiţele înseamnă tulburare politică, războaie. Matei 24, Isus a vorbit despre aceasta. El a zis, "Voi veţi auzi de războaie şi veşti de războaie, vedeţi, tot drumul pînă la sfîrşit." Vă reamintiţi. . . Isus vorbind că, "Războaie, veşti şi războaie, şi veşti şi războaie, şi drept înainte în jos pînă la sfîrşit." Acum, acelea sînt Trîmbiţele sunînd.

136 Acum, cînd noi ajungem asupra Trîmbiţelor, noi vom merge înapoi acolo şi luăm fiecare din acele războaie, şi vă arăt că ele au urmat acele biserici, vă arăt că ele urmează aceste Peceţi. "Războaie şi veşti de războaie." Dar, Trîmbiţa, denotă tulburare politică.

137 În timp ce, Peceţile au de a face cu tulburarea religioasă. Înţelegeţi? O Pecete este deschisă, un Mesaj este coborît. Şi

atunci biserica este totdeauna aşa aşezată în propriile ei căi politice, şi cîte altele, şi toţi dintre demnitarii ei. Şi cînd acel Mesaj real coboară jos, acel mesager merge înainte şi îi scutură în bucăţi. Asta-i adevărat. Aceasta este o tulburare religioasă cînd o Pecete este deschisă. Asta este ce s-a întîmplat. Da. Da.

138 Ei ajung toţi la tihnă în Sion. Biserica devine toată aşezată jos, şi "Noi avem totul făcut." Întocmai ca biserica din Anglia, ei erau toţi aşezaţi jos. Biserica Catolică, toţi aşezaţi jos, şi înainte vine Luther. Acolo a fost o tulburare religioasă. Da, domnule! Sigur că era! Păi, biserica a mers înainte jos, cu Zwingli. Şi de la Zwingli, a venit înainte jos la cele diferite, şi la Calvin. Şi după o vreme, biserica Anglicană s-a aşezat jos, şi ea era doar la tihnă, şi înainte a venit Wesley. Acolo a fost o tulburare religioasă. Asta-i adevărat. Vedeţi, aceasta întotdeauna denotă o tulburare religioasă.

139 Acum, Peceţile. Să citim doar Aceasta un pic acum. Eu vreau să—să iau aceasta, noi doar vom citi Aceasta. Eu ajung să vorbesc. Eu . . .

> *Şi am văzut cînd Mielul a deschis una din peceţi,* (ce s-a întîmplat?) *şi am auzit, de parcă* era *zgomotul* unui *tunet, . . .*

140 Oh, cum mi-ar place să zăbovesc asupra acesteia doar cîteva minute! Şi eu sper acum că toţi oamenii care cunosc aceste lucruri şi aşteaptă după consolarea Domnului, vor studia acum foarte deaproape; şi pe benzi, deasemeni, că vă veţi gîndi despre aceasta.

141 Primul lucru s-a întîmplat, cînd acel Miel a rupt acea Primă Pecete, un Tunet a bubuit. Acum, aceea are o semnificaţie. Aceasta are . . . Aceasta este semnificativ. Aceasta are o însemnătate. Aceasta este o însemnătate. Nimic nu se întîmplă fără o însemnătate. În regulă, un Tunet, un Tunet a bubuit. Mă întreb ce era acel Tunet?

142 Acum să citim un pic. Să întoarcem la Matei . . . Nu, să luăm Sfîntul Ioan, întîi. Sfîntul Ioan, capitolul 12, şi doar ţineţi aceasta un minut. Sfîntul Ioan, capitolul 12. Şi acum să începem cu versetul 23 din Sfîntul Ioan 12. Acum ascultaţi aici, acum, foarte aproape, atunci voi nu mai trebuie să vă mai întrebaţi ce este aceasta.

> *Şi Isus le-a* răspuns, *zicînd, A venit ceasul, ca Fiul omului să fie glorificat.*

143 Vedeţi, voi sînteţi la sfîrşitul unei epoci, acolo. Slujba Lui se sfîrşeşte. Vedeţi? " A venit ceasul, ca Fiul omului să fie glorificat."

144 Cum îi cu, "A venit ceasul acela cînd Mireasa Lui trebuie să fie luată la o parte"? Ce? A venit ceasul, că, "Nu o să mai fie timp." Îngerul este gata să pună un picior pe pămînt, şi pe

celălalt pe mare, cu un curcubeu asupra Lui, cu picioare, şi zice, "Timpul s-a terminat." Şi pe lîngă asta, El şi-a ridicat mîna Lui sus şi a jurat că "nu va mai fi timp," cînd aceasta se întîmplă. Cît—cît de perfect este aceasta, o mărturie sub jurămînt către Biserică!

. . .A venit ceasul, ca Fiul omului să fie glorificat.

Adevărat, adevărat, vă zic Eu vouă, Dacă un bob de grîu nu cade *în pămînt şi* moare, *el* rămîne *singur: dar dacă el moare, el produce roadă multă.*

Cel ce îşi iubeşte viaţa lui o va pierde;. . .cel ce îşi urăşte viaţa lui în această lume o va păstra spre viaţă eternă.

Dacă vreun om Mă slujeşte, el să Mă urmeze; şi unde sînt Eu, acolo. . .va fi şi slujitorul Meu: dacă vreun om Mă slujeşte, pe acela îl va onora Tatăl Meu.

Acum sufletul Meu este necăjit;. . .

145 Voi ziceţi, "Păi, El, venind pînă la capătul drumului, şi tu ai necaz?" Ce vă face aceasta să gîndiţi cînd ceva măreţ spiritual se întîmplă, care vă necăjeşte? Oh, doamne! Îhî!

Acum sufletul Meu este necăjit; şi ce voi spune Eu? Tată, salvează-Mă de la ceasul acesta: dar pentru această cauză am venit Eu în această lume, *pînă în ceasul acesta.*

Tată, glorifică numele Tău. Atunci a venit acolo un glas din cer, zicînd, Eu l-am şi glorificat, şi îl voi glorifica din nou.

Oamenii au zis, *care stăteau pe aproape,* care *l-au auzit,* ei au zis. . .*acesta a tunat:. . .*

146 Apoi, cînd Mielul a luat Cartea şi a rupt acea Primă Pecete, Dumnezeu a vorbit din Tronul Lui Etern, să spună ce era acea Pecete, să fie descoperită. Dar cînd a pus Aceasta înaintea lui Ioan, Aceasta era într-un simbol. Cînd Ioan a văzut Aceasta, Aceasta încă era o taină. De ce? Aceasta nici măcar nu era descoperit chiar atunci. Aceasta nu poate fi descoperit pînă ce El a spus aici, "la timpul sfîrşitului." Dar aceasta a venit într-un simbol.

147 Cînd, "a tunat." Tineţi minte, un zgomot izbitor puternic al unui Tunet este un Glas al lui Dumnezeu. Asta este ce spune Biblia, vedeţi "o izbitură de Tunet." Ei credeau că acesta era un tunet, dar Acesta era Dumnezeu. El a înţeles Aceasta, deoarece Aceasta i-a fost descoperit Lui. Vedeţi? Acesta era un Tunet.

148 Şi, observaţi, Pecetea Întîia s-a deschis. Pecetea Întîia, cînd Ea a fost deschisă în formă de simbol, aceasta a tunat. Acum cum este cînd Aceasta este deschisă în forma Ei de realitate?

Aceasta a tunat îndată ce Mielul a lovit înapoi Pecetea. Şi ce a descoperit Aceasta? Nu tot din Ea însăşi. Întîi, Aceasta era cu Dumnezeu; următorul, Aceasta este într-un simbol; apoi, Aceasta este descoperită. Trei lucruri. Vedeţi? Aceasta vine înainte de la Tron.

149 Întîi, Aceasta nu poate fi văzut, auzit, sau nimic. Aceasta este pecetluit. Sîngele Mielului a plătit preţul.

150 A tunat cînd El a vorbit Aceasta. Şi cînd El a vorbit, un călăreţ pe cal alb a pornit afară, şi Acesta încă era un simbol. Acum priviţi, El a spus că Aceasta va fi cunoscut în ziua din urmă. Dar Aceasta vine înainte într-un simbol de biserică. Înţelegeţi voi aceasta, biserică? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Aceasta vine înainte într-un—un simbol al unei biserici, căci ei ştiu că acolo este o Pecete. Însă chiar ce este Aceasta, încă, ei nu ştiu, deoarece Acesta este un călăreţ pe cal alb.

151 Şi este numai să fie descoperit la ziua din urmă, cînd această Pecete actuală este ruptă. Ruptă la cine? Nu lui Cristos, ci la Biserică. Observaţi, acum. Oh, doamne, aceea mă face doar să tremur! Eu—eu—eu sper că Biserica într-adevăr înţelege Aceasta, ce vreau să spun, voi oamenii. Eu o să vă numesc Mireasă, vedeţi, ca Voi să înţelegeţi Aceasta.

152 Glasul este un Tunet. Glasul a venit de unde? De la Tron de unde Mielul tocmai a plecat, ca Mijlocitor. Acum El stă acolo să-şi ia poziţia Lui şi pretenţiile Lui. Dar Tunetul a venit din interiorul Tronului, a tunat. Iar Mielul stătea aici afară. Tunetul, unde Mielul a părăsit. A părăsit Tronul Tatălui, să meargă să ia Propriul Lui Tron. Glorie! Acum, acum să nu pierdeţi aceasta, prieteni.

153 Noi toţi ştim, ca Creştini, că Dumnezeu i-a jurat lui David că El va ridica pe Cristos să şadă pe Tronul lui, şi să-I dea o împărăţie veşnică aici pe pămînt. El a făcut-o.

154 Şi Isus a zis, "Cel ce biruieşte anticristul şi toate lucrurile lumii, va şedea cu Mine pe Tronul Meu, aşa cum Eu am biruit şi am şezut jos pe Tronul Tatălui Meu." Vedeţi?

155 Acum, într-o zi El se ridică de la Tronul Tatălui, şi se duce să ia Propriul Lui Tron.

156 Acum El vine înainte să cheme supuşii Lui. Cum o să-i pretindă El? El are deja Cartea de Răscumpărare în mîna Lui. Glorie! Oh, eu mă simt parcă să cînt un imn.

Curînd Mielul îşi va lua Mireasa Lui să fie întotdeauna lîngă El,
Toată oştirea Cerului va fi adunată, (să privească aceea);
Oh, aceasta va fi o privelişte glorioasă, toţi sfinţii în alb fără pată;
Şi cu Isus noi Etern vom sărbători.

157 Oh, doamne! Vorbim despre "şezînd acum în locurile Cereşti"? Ce va fi aceasta! Dacă noi putem simţi în felul acesta, şezînd jos aici pe pămînt, înainte să vină Răpirea, în această condiţie în care sîntem acum; şi ne putem bucura, şi stăm în jurul pereţilor, şi stăm în ploaie, doar să auzim Aceasta; ce va fi cînd noi Îl vedem şezînd acolo! Oh, doamne! Oh, acesta va fi un timp glorios.

158 A părăsit Tronul Tatălui, a venit înainte să . . . Fiul Lui, să fie . . . El este Fiul lui David. Aceea este ce s-a gîndit Israel că El va face atunci. Vă amintiţi de femeia Sirofeniciană, a zis, "Tu Fiu a lui David!" Vă amintiţi orbul Bartimeu, "Tu Fiu a lui David!" Îhî! Şi Isus, ştiind care era planul, totuşi ei nu au cunoscut aceasta. Ei au încercat să-L forţeze şi să-L facă să ia tronul. Şi chiar Pilat L-a întrebat.

159 Dar El a zis, "Dacă împărăţia Mea era din lumea aceasta, atunci supuşii Mei s-ar lupta. Împărăţia Mea este Deasupra." Dar El a zis, "Cînd vă rugaţi, rugaţi-vă, 'Să vină Împărăţia Ta. Voia Ta să se facă aici pe pămînt, aşa cum este în Cer.'" Amin. Îhî! Ce glorios este acest lucru măreţ!

160 A părăsit Tronul Tatălui, să ia Propriul Lui Tron. El a venit acum înainte din lucrarea Lui de mijlocire, să pretindă Propriul Lui Tron, supuşii Lui răscumpăraţi. Aceea este ce a venit El înainte de la Tron să facă. Aceasta este atunci că leul ca o Făptură a zis către Ioan, "Vino, şi vezi." Priviţi. Voi citiţi aceasta?

> . . . *una dintre peceţi, şi* aceasta . . . *de* parcă *aceasta* era *zgomotul unui tunet,* şi *una din cele patru făpturi* . . .

161 Voi ştiţi ce erau Făpturile. Noi le-am luat. "Una ca un leu; una ca un viţel; şi una ca un om; şi una ca un vultur." Acum, această primă Făptură a zis . . . Priviţi, de fiecare dată acolo este o Făptură diferită, pînă cînd trec acei patru călăreţi pe cai. Acolo sînt patru Făpturi, şi acolo sînt patru călăreţi pe cai.

162 Observaţi, fiecare din acele Făpturi anunţă. Matei, Marcu—Marcu, Luca, şi Ioan. Noi o să mergem înapoi înăuntru şi să dovedim care-i, Matei, Marcu, care-i Marcu—Marcu, care era Ioan, fiecare aşa cum ele au mers! . . . ? . . .

> . . . *una din* . . . *făpturi zicînd, Vino* . . . *vezi.*

163 El a auzit zgomotul unui tunet. Şi una dintre Făpturi a zis, "Acum vino, vezi."

164 În alte cuvinte, acum, *aici* stă Mielul, şi Ioan stînd acolo afară privind cum se întîmplă. Mielul a venit sus de la Tron, de parcă El era ucis, El era tot cu Sînge. El era Acela care a fost găsit vrednic. Şi cînd El s-a întins acolo şi a luat Cartea, atunci totul a început să strige, şi să ţipe, şi să se agite, voi vedeţi, pentru că ei ştiau că s-a plătit pentru răscumpărare.

165 Acum El a venit să pretindă a Lui Propriu. Astfel, El ia Cartea, stă acolo afară înaintea lui Ioan, şi El O trage înapoi şi rupe Pecetea. Trage Pecetea jos! Şi cînd El trage Pecetea jos, un tunet a trăsnit prin locul acela. Şi cînd un tunet a trăsnit, fără îndoială că Ioan poate a sărit sus în aer, cînd un tunet a urlat.

166 Şi atunci una din cele patru Făpturi a zis, "Acum vino, vezi ce este Aceasta, ce este descoperit aici dedesubt." Oh, doamne! "Ioan, scrie ce ai văzut." Astfel Ioan merge să se uite, să vadă ce era Aceasta. Ioan merge să se uite ce a spus Tunetul. Aceasta este atunci că această Făptură i-a spus lui Ioan, "Vino, vezi ce este taina sub Prima Pecete." [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.] Tunetul, Glasul Creatorului L-a rostit. Acum, El se cuvine să ştie ce era Acolo. Vedeţi? Oh, doamne! Dar, gîndiţi-vă acum, El a scris Aceasta.

167 Dar cînd el a început să scrie pe celelalte, Şapte Tunete, El a zis, "Să nu scrii Aceasta." El era însărcinat să scrie tot ce a văzut el. Dar cînd aceste Şapte Tunete, acolo în Apocalipsa 10, au emis, El a zis, "Să nu Le scrii, deloc." Ele sînt taine. Noi nu ştim încă ce sînt ele. Dar, în opinia mea, ele vor fi descoperite imediat. Şi cînd aceasta o face, aceasta va da credinţă pentru acel har de răpire, pentru acea Biserică să se mute afară. Vedeţi?

168 Noi doar ne-am mişcat prin fiecare lucru de care ştim noi, prin toate distribuirile harului. Noi am privit fiecare lucru. Noi am văzut tainele lui Dumnezeu. Noi am văzut apariţia a—a măreţei adunări laolaltă a Miresei în zilele din urmă. Dar, totuşi, există ceva Acolo cu care noi doar nu putem să ne luminăm. Acolo este altceva.

169 Dar îmi imaginez, cînd acele taine încep să vină înainte, Dumnezeu a zis, "Ţine Aceasta înapoi acum. Aşteaptă un minut. Eu voi descoperi Aceasta în ziua aceea. Nu scrie Aceasta, deloc, Ioan, deoarece ei se vor poticni asupra Acesteia. Doar—doar lasă-o să se ducă, vezi. Dar Eu voi descoperi aceasta în ziua aceea cînd aceasta este nevoie să se facă."

170 Ele nu au emis pentru nimic. Amintiţi-vă, ca micuţa picătură de cerneală, totul este pentru un scop. Totul este pentru o cauză. Dar, observaţi, Creatorul a emis. Şi el—el a auzit acest Glas, şi el a mers să vadă.

171 Dar acum Mielul îi arată lui Ioan, în simbolul unei... unei—unei scripturi de biserică, parcă, pentru ca biserica să ştie. Ce să scrie, El doar îi arată. A zis, "Acum, să nu—să nu spui asta, tocmai ce este aceasta. Să nu mergi jos, Ioan, şi să zici, acum, aceasta este doar ce este aceasta, despre ceea ce este sub această Pecete a Şaptea. Să nu, să nu mergi jos şi să spui asta. Pentru că, dacă Eu spun aceasta Ioan, atunci în jos prin toate epocile, întregul plan va fi rupt. Acesta este un secret."

Vedeţi? El doar vrea . . . Venirea Lui! El a zis, acum, "Şi nimeni nu o să ştie cînd Eu vin. Eu doar vin." Vedeţi? Vedeţi? Aceasta-i tot. Aceasta nu este treaba mea să ştiu cînd. Eu voi fi doar gata, voi vedeţi. Astfel atunci el a zis . . .

Acum Ioan a mers înainte, el se gîndea, "Eu am să văd Aceasta acum."

172 Şi ce a făcut el, cînd Ioan a mers înainte? El, acum, ce are el de făcut? Acum el trebuie să scrie asta la epoca bisericii. Aceea este ceea ce el trebuie să facă, să o scrie către epocile bisericii. "Scrie ce tu vezi despre aceste Şapte Sfeşnice de Aur, la început. Scrie la această biserică şi spune-le." În regulă.

173 Şi un Tunet a izbucnit. Ioan ştia că acesta era Glasul lui Dumnezeu. Şi atunci—Făptura ca de leu a zis, "Vino, vezi ce a fost aceasta." Şi Ioan a mers înainte acum, cu pana lui, să scrie ce urma el să vadă.

174 Acum, el nu a văzut exact ce era aceasta. El nu a înţeles aceasta. Dar ceea ce el a văzut era ceea ce Dumnezeu trimitea la biserică pentru "o vreme." Acum El are . . . El va trimite; El întotdeauna trimite; El o face clar cînd este timpul să o facă clar. Dar El nu a făcut-o clar atunci. De ce? Deoarece, El urma să o ţină un secret pînă la ultima epocă. Şi sunarea Mesajului ultimului înger era să adune aceste taine. Vedeţi?

175 Nu a făcut-o clar. Dar ce Ioan a văzut, el doar a văzut, "Un cal alb mergînd afară, cu un călăreţ pe el," astfel aceasta este ce a scris el jos, vedeţi, cînd el a scris.

Aceasta este ce el a zis, "Vino, vezi."

176 Astfel Ioan a mers să vadă ce putea el să vadă, să scrie către biserică. Şi cînd el a făcut-o, el a văzut, "Un cal alb, şi cel ce şedea pe el avea un arc; şi el a mers înainte biruind, şi să biruiască; şi acolo lui i s-a dat o coroană." Şi, acum, aceea era tot ce a văzut Ioan, astfel el doar a scris, a scris aceea tot jos. Acum, vedeţi, aceea este în simbol. Acela este felul în care biserica a primit Aceasta.

177 Dar, cu promisiunea, şi la ziua din urmă El va descoperi Aceasta, arată ce este Aceasta. Dumnezeule, ajută-ne să înţelegem. Epocile Bisericii, dar nu este pe deplin făcut cunoscut pînă la al şaptelea Mesaj, al acestei ultime epoci a bisericii. Observaţi, el începe . . .

178 Acest mesager al epocii bisericii a şaptea, dacă voi veţi observa aceasta, el nu începe o denominaţiune, cum au făcut ceilalţi dintre ei. Ţineţi minte, dacă el nu începe . . . Nu. Dacă voi veţi afla, el este împotriva acesteia. A fost Ilie, a fost Ilie împotriva acesteia? Sigur, el era. A fost Ioan împotriva acesteia, cu Duhul lui Ilie?

179 Ce fel de Duh avea Ilie asupra lui? El era . . . Nimeni nu ştie mult despre el. El era doar un om, dar el era un profet. El a fost

urît. Doamne! Şi în ce timp s-a ridicat el? Chiar în timpul popularităţii lui Israel, cînd ei toţi au mers lumeşte. Şi el a adus aceasta acolo afară, şi el era un "urîtor de femei." Îhî. Da, domnule. Sigur era. Şi el a iubit sălbăticiunea. Aceea era natura lui.

180 Atunci, acei oameni se cuvenea să ştie cînd omul acela a venit afară acolo cu acelaşi Duh peste el, a venit afară acolo, acest Ioan. Nu îmbrăcat ca şi celebrităţile, aşa cum am spus seara trecută; ei sărută bebeluşii, şi cunună, şi îngroapă, şi aşa mai departe. Dar acest om a venit afară ca un om al sălbăticiunii. Ce era el? El a iubit sălbăticiunea. Un alt lucru el a făcut, că el a urît denominaţiunea. El a zis, "Acum, să nu începeţi să spuneţi, 'Noi aparţinem de *asta* sau *aceea*,' căci eu vă voi spune, Dumnezeu este în stare din aceste pietre, să ridice copii lui Abraham."

181 El nu era compromiţător. Ei nu puteau . . . A zis, "Aţi ieşit să vedeţi o trestie clătinată de vînt? Nu Ioan." Nu, domnule.

182 Ce a făcut el, de asemenea? Întocmai ca Ilie care i-a spus Izabelei, el i-a spus Irodiadei. A păşit drept sus în faţa lui Irod, şi a zis, "Aceasta nu este legal ca tu să o ai pe ea." Ea i-a tăiat capul jos, pentru aceasta. Vedeţi? Ea a încercat să prindă pe Elisei. Acelaşi duh, care era în Izabela, era în femeia aceea.

183 Şi acelaşi lucru este în biserica Izabelă astăzi, acelaşi lucru. Acum observaţi aceasta. Ce lecţie mare găsim noi aici!

184 Şi, acum, se pare că acei oameni ar fi ştiut. Ioan a început să-i certe pe acei oameni, şi să stea acolo, se pare că ei ar fi ştiut că acela era Duhul lui Elisei. Ei trebuiau să înţeleagă aceasta. Aceea este ce el era.

185 Acum, şi noi aflăm acum, şi am aflat prin epocile bisericii, conform cu Scripturile, că ni s-a promis o reîntoarcere a acelui Duh, chiar înainte de timpul sfîrşitului. Este adevărat? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

186 Acum, şi observaţi, voi veţi observa natura acestuia. Acum, el nu va începe o altă epocă a bisericii, ca Luther, şi Wesley, şi cum au făcut restul dintre ei. El nu va începe o altă biserică, deoarece acolo nu mai sînt epoci ale bisericii să înceapă. Vedeţi? Acolo nu vor mai fi. Astfel el trebuie să fie împotriva acesteia, deoarece Duhul lui va fi întocmai exact cum erau ei în urmă acolo, acelaşi Duh.

187 Aşa cum am spus seara trecută, i-a făcut plăcere lui Dumnezeu să-L folosească în trei timpuri diferite. Acela este numărul Lui, trei, nu doi; trei. Deja L-a folosit de două ori, acum El o să-L folosească din nou. El a spus aşa, a promis-o. Acum observaţi, el . . .

188 Observaţi acum, cînd El a făcut-o. El nu o să înceapă o denominaţiune, deoarece Epoca Bisericii Laodicea este ultima

epocă. Şi mesagerul, îngerului al şaptelea, care este al şaptelea mesager, la epoca bisericii a şaptea, este omul care urmează să descopere, prin Duhul Sfînt, toate aceste lucruri tainice. Aceea este mergînd la . . . Cîţi au fost aici seara trecută? Să vă vedem mîna. Eu presupun că nu va trebui să citesc Aceasta din nou, atunci. Voi ştiţi doar unde este aceasta, al—al zecelea capitol, vedeţi. În regulă. În regulă.

189 Reformatorii au venit să reformeze ultima epocă a bisericii căzute dinaintea lor. Şi apoi, după ce reformatorii au venit şi au reformat—epoca bisericii de unde era ea, şi a mers înapoi în lume, atunci ei încep o nouă epocă a bisericii. Ei întodeauna au făcut aceasta, întotdeauna. Acum, noi am trecut prin asta. Vedeţi?

190 În alte cuvinte, *aici* a fost o epocă a bisericii Catolice, a bisericii Romano Catolice. A apărut Luther, un reformator. El a fost numit un reformator. Şi ce face el? El începe drept acolo, să ciocănească. Şi, cînd el o face, el protestează biserica. Şi, primul lucru care-l ştiţi, ce face el? El zideşte acelaşi lucru din care el a venit să mîne afară, o altă biserică.

191 Atunci ei au o altă epocă a bisericii. Apoi, primul lucru care-l ştiţi, aici vine . . . Epoca bisericii este în aşa o încurcătură. Apare John Wesley, alt reformator. Vedeţi, zideşte o altă epocă a bisericii. Pricepeţi ce vreau să spun? O altă epocă a bisericii este zidită. Ei sînt toţi reformatori.

192 Observaţi, acest ultim Mesaj, al ultimei epoci ale bisericii, nu este un reformator. El este un profet, nu un reformator. Arătaţi-mi unde a început vreodată un profet o epocă a bisericii. El nu este un reformator. El este un profet.

193 Alţii erau reformatori, dar nu profeţi. Dacă ei ar fi fost, Cuvîntul Domnului vine la profet. Acela este motivul că ei au continuat înainte în botezul în "Tată, Fiu, Duh Sfînt," toate astealalte lucruri, deoarece ei erau reformatori, şi nu profeţi. Dar totuşi ei erau oameni mari ai lui Dumnezeu, şi au văzut nevoia zilei în care ei au trăit. Şi Dumnezeu i-a uns, şi ei au trimis acolo afară şi au sfîşiat acele lucruri în bucăţi. Dar Cuvîntul deplin al lui Dumnezeu nu a venit la ei, deoarece ei nu erau profeţi. Ei erau reformatori.

194 Dar în zilele din urmă, acesta va trebui să fie un profet, să ia sus tainele lui Dumnezeu, să aducă aceasta înapoi, deoarece tainele erau cunoscute numai de profeţi. Astfel, acesta trebuie să fie acest om să vină. Vedeţi ce vreau să spun acum? El nu poate fi un reformator. Acesta trebuie să fie un profet, deoarece acesta trebuie să fie cineva care este înzestrat şi aşezat acolo, care prinde Cuvîntul.

195 Acum, acei reformatori au ştiut că acolo era ceva greşit. Luther a ştiut asta, că pîinea aceea nu era trupul lui Cristos. Şi astfel el a predicat, "Cel drept va trăi prin credinţă," şi acela

era mesajul lui. Şi cînd a apărut John Wesley, el a văzut că acolo era sanctificarea, astfel el a predicat sanctificarea. Acela era mesajul lui. Vedeţi? Penticostalii au adus înăuntru mesajul Duhului Sfînt, şi aşa mai departe.

196 Dar în zilele din urmă, în această ultimă epocă, mesagerul nu este să înceapă vreo reformare, ci este să ia toate acele taine pe care le-au lăsat acei reformatori, şi le adună împreună şi le rezolvă la oameni. Lăsaţi-mă doar să citesc Aceasta din nou. Aceasta sună aşa de bine pentru mine! Îmi—îmi place să citesc Aceasta.

> *. . .am văzut un alt înger puternic care a venit jos din cer, îmbrăcat cu un nor:. . .un curcubeu. . .pe capul Lui, şi faţa Lui era. . .soarele, şi picioarele Lui ca stîlpi de foc:*

197 Acum, noi am văzut acelaşi lucru, care era Cristos. Şi noi ştim căci Cristos este întotdeauna Mesagerul la Biserică. În regulă. El este numit Stîlpul de Foc, Îngerul Legămîntului, şi aşa mai departe.

> *Şi El avea în mîna Lui o cărticică* deschisă:. . .

198 Acum, Peceţile au fost rupte, aici. Noi le rupem acum. Dar, acesta, Lucrul este deschis.

> *. . .şi El şi-a aşezat piciorul drept* pe *mare, şi stîngul Lui. . .pe pămînt,*
>
> *Şi* El *a strigat. . .un glas tare, ca atunci cînd răcneşte un leu: şi cînd El. . .a strigat, şapte tunete şi-au emis glasurile lor.* (Doamne! Completul!)
>
> *Şi cînd cele şapte tunete au emis glasurile lor, eu* Ioan *eram gata să scriu* (scriu ce?) ce au zis ele: *şi am auzit un glas din cer* (Dumnezeu) *zicînd către mine, Pecetluieşte acele lucruri pe care le-a emis cele şapte tunete, şi nu le scrie.* Nu le scrie. (Vedeţi?)
>
> *Şi îngerul pe care eu l-am văzut stînd pe mare. . .şi-a ridicat* mîinile *spre cer,*
>
> *Şi a jurat pe Cel ce* trăieşte *în veci şi veci, care a creat* cerurile, *şi lucrurile care sînt* acolo înăuntru, *şi pămîntul, şi lucrurile care* sînt *înăuntru* acolo, *şi marea, şi lucrurile care sînt în ea, că acolo nu va mai fi timp:*

199 Priviţi! Nu uitaţi aceasta acum, aşa cum mergem.

> *Dar în zilele* (zilele) *glasului îngerului al şaptelea, . . .*

200 Acel ultim înger, înger pămîntesc. *Acest* Înger a venit jos din Cer. Acesta nu era El; El a venit din Cer. Dar El vorbeşte aici despre glasul îngerului al şaptelea, care este un. . .*Înger* înseamnă un "mesager," oricine ştie asta, şi mesagerul la epoca bisericii.

. . . în zilele glasului îngerului al şaptelea, cînd el va începe să sune, taina (Şapte Peceţi, toate, toate tainele) *lui Dumnezeu va fi sfîrşită, aşa cum a declarat El slujitorilor lui profeţii.*

201 Întreaga taină este desfăşurată. Aceea este slujba acelui înger. Vedeţi? Va fi aşa simplă, încît oamenii vor cădea pe deasupra acesteia. Dar, totuşi, aceasta va fi perfect adeverită. Aceasta va fi doar perfect cunoscută. Vedeţi? Fiecare care vrea să o vadă o va vedea. Vedeţi? Aceasta-i corect. Dar acei . . .

202 Isus a zis, aşa cum a zis El cînd a venit El, a zis, "Voi aveţi ochi, şi nu puteţi vedea. Isaia a zis că aşa aţi făcut. Vedeţi? Şi voi aveţi urechi, şi nu puteţi auzi." Acum, aşa noi aflăm că . . .

203 Aceea m-a speriat. Am privit înapoi acolo la ceasul acela şi eu credeam că era ora zece. Dar, este, eu—eu am . . . Nici măcar nu este nouă, încă, vedeţi. În regulă. Oh, doamne! Haideţi să o luăm acum. Observaţi. Eu iubesc aceasta.

204 Alţii, reformatori, dar, prin a fi oameni mari ai lui Dumnezeu, au văzut nevoia din ziua aceea, şi au adus înainte reformarea.

205 Dar Apocalipsa 10 a zis că Mesajul lui era să descopere, nu reformare; descoperă secretele. Descoperă secrete! Acesta este Cuvîntul în om. Evrei 4 a zis, că, "Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuţit decît o sabie cu două tăişuri, pătrunzînd chiar să despartă osul, şi un descoperitor al secretelor inimii." Vedeţi? Acest om nu este un reformator. El este un descoperitor, descoperitor al (ce?) tainelor lui Dumnezeu. Unde bisericile au Aceasta cu totul legat şi fiecare lucru, el este să vină înainte cu Cuvîntul lui Dumnezeu şi să descopere afară lucrul.

206 Deoarece, el este să "restaureze Credinţa copiilor înapoi la părinţi." Credinţa originală a Bibliei este să fie restaurată de către îngerul al şaptelea. Acum, oh, cum iubesc eu aceasta! Toate tainele Peceţilor, pe care reformatorii nu le-au înţeles pe deplin! Vedeţi? Acum priviţi la Maleahi 4, doar un minut. Păi, voi doar notaţi aceasta jos. El este un profet, şi, "restaurează Credinţa originală a părinţilor." Acum noi aşteptăm după acea persoană să apară pe scenă. El va fi aşa de umilit încît de zece milioane ori zece milioane vor . . . Păi, acolo va fi un grup micuţ care va înţelege Aceasta.

207 Cînd, vă amintiţi ziua cealaltă, cînd Ioan trebuia să vină, a profeţit, un mesager înainte să vină Cristos, "un glas al unuia care strigă în pustie." Maleahi l-a văzut. Priviţi, al 3-lea capitol din Maleahi este venirea lui Ilie care urma să vină şi să premeargă venirea lui Cristos.

208 Voi ziceţi, "Oh, nu, nu, Frate Branham. Acesta este al 4-lea capitol." Eu vă cer scuze.

209 Isus a zis că acesta era al 3-lea capitol. Acum luaţi Sfîntul. . . Voi luaţi Sfîntul Matei, al—al 11-lea capitol şi al 6-lea verset, El va—El va zice aceasta. Al 11—11-lea capitol, eu cred că este al 6-lea verset; 4-lea, 5-lea, sau 6-lea, drept pe acolo. El a zis, "Dacă voi puteţi primi aceasta," cînd El vorbea despre Ioan, "acesta este cel despre care s-a vorbit, 'Eu voi trimite pe mesagerul Meu înaintea feţei Mele.'" Acum citim Maleahi 3. Unii dintre ei încearcă să aplice aceasta la Maleahi 4. Nu, domnule, acela nu este acesta.

210 Observaţi Maleahi 4, îndată ce acel mesager merge înainte, lumea este arsă complet, şi cei neprihăniţi vor păşi afară în Mileniu, pe cenuşa lor. Astfel, voi vedeţi, dacă voi puneţi pe acela ca fiind el acolo în urmă, atunci—atunci Biblia a spus ceva care nu era aşa. Noi am avut două mii de ani, şi lumea nu este arsă încă, şi cei neprihăniţi trăiesc în ea. Astfel aceasta trebuie să fie în viitor. Oh, doamne! [Fratele Branham îşi bate palmele împreună o dată—Ed.]

211 Dacă voi mergeţi aici în Apocalipsa, şi vedeţi ce trebuie să facă acel mesager la sfîrşitul acestei epoci, atunci voi veţi vedea ce este aceasta. El trebuie să fie un profet. El trebuie să prindă aceste capete pe care aceşti reformatori nu le-au văzut, şi să plaseze Aceasta acolo înăuntru.

212 Cum poate Matei 28:19 să se compare cu Fapte 2:38, fără descoperirea spirituală a lui Dumnezeu? Cum pot spune aceşti oameni că zilele minunilor sînt trecute, şi aşa mai departe în felul acesta, şi (ah!) fără descoperirea lui Dumnezeu? Singurul fel prin care ei vor cunoaşte vreodată aceasta, să ştie dacă aceasta este corect sau greşit! Vedeţi? Dar ei au venit prin seminarii. Eu sper că noi avem timp să intrăm în aceea.

213 Eu vreau să mă grăbesc, deoarece eu nu vreau să vă ţin aici peste o săptămînă, voi ştiţi ce vreau să spun, aceasta, să deschidem aceste Peceţi. Eu am o zi, şi eu vreau să am rugăciune pentru bolnavi în ziua aceea, dacă aş putea.

214 Acum priviţi, Maleahi 4, el este un profet, şi "restaurează Credinţa originală a părinţilor."

215 La timpul sfîrşitului, cînd vine perioada Necazului. . . Acum aici este un lucru mic pe care noi urmează să-l întoarcem înapoi, un minut, unde cei trei ani şi jumătate. . . Sau, şaptezeci de săptămîni ale lui Daniel, care este trei ani şi jumătate. Acum, noi, cîţi vă amintiţi asta, de la epocile bisericii? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Vedeţi? "Acolo sînt şaptezeci de săptămîni hotărîte." Priviţi cît de perfect era aceasta. A zis, "Mesia va veni, şi El va fi exterminat, ca o jertfă, la mijlocul săptămînii, şi obligaţia va înceta." Apoi, acolo încă sînt trei ani şi jumătate aşteptaţi, pentru Învăţătura Mesianică către Iudei.

216 Şi Dumnezeu nu are de a face cu Iudeul şi cu Neiudeul în acelaşi timp. El are de a face cu Israel ca o naţiune, cu Neiudeul ca un individ. El nu a luat pe Neamuri ca Mireasa Lui; El a luat un popor afară dintre Neamuri. Vedeţi? Acum El are de a face cu Israel ca o naţiune. Şi acum acolo şade ea, chiar acolo acum, ca o naţiune.

217 Am primit o scrisoare de la Paul astăzi, Paul Boyd. Şi el îmi spunea, a zis, "Frate Branham, cît de adevărat este aceasta! Aceşti Iudei încă au un simţămînt ciudat înspre Neamuri, indiferent de ceea ce s-a întîmplat." Sigur, ei vor avea. Ei ar trebui.

218 Cînd Martin Luther a făcut proclamaţia, că, "Toţi Iudeii s-ar cuveni să fie alungaţi, şi clădirile lor arse, deoarece ei sînt anticrist." Vedeţi? Martin Luther a făcut declaraţia aceea, el însuşi, în scrierea lui. Acum, Hitler doar a împlinit ce a spus Martin Luther. De ce a spus Martin Luther asta? Deoarece el a fost un reformator, nu un profet.

219 Dumnezeu, că, "Profetul Meu a binecuvîntat pe Israel, el a zis, 'Oricine te binecuvintează va fi binecuvîntat, şi cine te blastămă va fi blestemat.'" Cum poate un profet să stea şi să nege ce a spus celălalt profet? El nu o poate face. Aceasta trebuie să fie în armonie, vedeţi.

220 Dar acela este motivul că ei clasează. . . Vedeţi, Germania este presupusă de a fi o naţiune Creştină, şi, ei, felul în care ei au tratat Israelul! Ei încă au un baston pe umărul lor, şi voi nu-i puteţi blama. Însă doar amintiţi-vă, Iudeii şezînd aici, nu vă îngrijoraţi, că vine ziua! Dumnezeu niciodată nu-i poate uita. Ei au fost orbiţi pentru binele nostru.

221 Voi ştiţi, El a zis către profet, El. . . Profetul a strigat, a zis, "Vei uita Tu pe Israel?"

222 El a zis, "Ia prăjina aceea de măsurat; şi cît de sus este cerul? Cît de adîncă este marea?"

El a zis, "Eu nu am putut să o măsor."

223 A zis, "Eu niciodată nu pot uita pe Israel." Acela este poporul Lui, slujitorii Lui.

224 Şi Neiudeul, sînt doar cîţiva luaţi afară de acolo, pentru Mireasa Lui. Aceasta este exact corect. Aceea este Mireasa.

225 Acum, cele şaptezeci de săptămîni au fost hotărîte, perfect, aşa cum Daniel a spus că Mesia va veni şi va fi exterminat în mijlocul săptămînii. Şi Isus a profeţit trei ani şi jumătate. Acum, în mijlocul acestor trei ani şi jumătate ai lui Daniel, în mijlocul acesteia, el a fost omorît. Dar acum ultima parte este perioada Necazului, unde este biserica Neamurilor. Oh, aceasta este măreţ! Acum să nu. . . Mireasa merge înăuntru cu Mirele; apoi, după Mileniu, umblă afară peste cenuşa celor răi.

226 Lăsaţi-mă să vă arăt ceva aici, doar în timp ce noi avem aceasta în minte. Să vă arăt doar ce a spus Aceasta, ce zice Biblia. Şi noi nu putem nega Aceasta ca fiind Cuvîntul lui Dumnezeu. Dacă noi o facem noi sîntem necredincioşi. Vedeţi, noi trebuie să credem Aceasta. Voi ziceţi, "Eu nu înţeleg Aceasta." Nici eu nu înţeleg. Dar eu îl caut pe El să descopere Aceasta. Priviţi.

> *Căci, iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor; şi toţi cei mîndri* (ca Americanii, şi aşa mai departe), *da, . . . toţi care fac rău, vor fi* mirişte: (Acesta urmează să ardă.) *şi ziua care vine, Eu îi voi arde, zice DOMNUL oştirilor, . . . nu li se va lăsa nici rădăcină* nici *ramură.*

227 Cum aveţi voi atunci un iad Etern acolo? Vedeţi, acestea sînt zilele din urmă, cînd sînt descoperite aceste lucruri. Nu există nici un loc în Biblie care zice că iadul este Etern. Astfel, să trebuiască să fii într-un iad Etern, tu ar trebui să ai Viaţă Eternă să stai acolo. Există numai o formă de Viaţă Eternă, şi aceea este pentru ceea ce ne zbatem noi. Totul, ce a avut un început, are un sfîrşit. "Iadul a fost creat pentru Diavolul şi îngerii lui," şi vor fi consumaţi şi terminaţi. Corect. Înţelegeţi? Dar cînd aceasta ia loc, "Aceasta nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură."

> *Dar pentru* acei *care se tem de numele Meu va* răsări *Soarele neprihănirii cu vindecare în aripile Lui; . . . voi veţi merge înainte,* aşa *cum sar viţeii din grajd.*
>
> *Şi veţi călca jos pe cei răi; căci ei vor fi cenuşă sub talpa picioarelor voastre în ziua aceea în care Eu* voi *face aceasta, zice DOMNUL oştirilor.*

228 Unde urmează să fie cei răi după Necaz? Cenuşă.

> *Amintiţi-vă . . .* legile *lui Moise . . . care Eu le-am poruncit . . . lui în Horeb pentru tot Israelul, cu legile şi* judecata.
>
> *Iată, Eu vă voi trimite* pe *Ilie profetul înainte de venirea* acelei *zile mari şi înfricoşate a DOMNULUI:*

229 Amin! Aici este Vechiul Testament încheindu-se în felul acesta, şi aici este Noul Testament încheindu-se tocmai cu acelaşi lucru. Cum o să ţineţi aceasta departe? Nu puteţi. Priviţi, "Eu vă voi trimite pe Ilie profetul înainte să vină ziua aceea."

> *Şi el va întoarce* inimile *părinţilor către copii, şi* inimile *copiilor către părinţii lor, ca nu cumva să vin Eu şi să lovesc pămîntul cu un blestem.* (Ah!)

230 Acolo sînteţi. Acela este Cuvîntul Domnului. El a promis aceasta. Aceasta trebuie să vină. Şi acum dacă veţi observa cum se întîmplă aceasta. Aceasta este frumos, cum o face Dumnezeu. Mireasa merge înainte, şi cu Mirele. Şi—şi apoi

după aceea, cei răi sînt arşi cu foc de nepotolit. Şi după ce lumea a fost purificată, se reproduce pe sine. Fiecare lucru trebuie să facă asta, trebuie să meargă printr-o stare de purificare.

231 Vulcanele se vor rupe în acel timp măreţ din urmă şi lumea va exploda, şi erupe, şi va merge înainte; şi toate aceste haznale de păcat, şi tot ceea ce este pe pămînt, va fi topit în nimic. Aceasta va arde cu o aşa căldură fervent ă, încît aceasta va fi ca albitorul care trimite—culoarea a—a cernelei înapoi în creaţia ei originală. Astfel Focul de la Dumnezeu va fi aşa de fierbinte, încît va schimba fiecare lucru murdar iarăşi înapoi la condiţia lui, cînd Satan şi tot păcatul este ars, şi fiecare lucru. Şi atunci ea va veni înainte aşa de frumoasă cum era ea în grădina Edenului. Corect. Oh, acea oră măreaţă stă tocmai înaintea noastră!

232 În timpul perioadei Necazului. Iată ce vreau eu ca voi să observaţi acum, un lucru mic pe care l-am pus aici înăuntru. În timpul acestei perioade de Necaz, după ce Mireasa a fost chemată afară, şi biserica merge prin perioada Necazului, cei o sută patruzeci şi patru de mii sînt chemaţi de către cei doi martori din Apocalipsa 11. Acum priviţi. Ei vor profeţi, o mie două sute şaizeci de zile, îmbrăcaţi în sac.

233 Acum, noi ştim că acest calendar Roman are. . . Noi avem douăzeci şi opt de zile şi, uneori, şi treizeci, şi treizeci şi una. Dar, de fapt, calendarul se citeşte aşa, treizeci de zile la fiecare lună. Corect. Şi luaţi o sută. . . o mie două sute şaizeci de zile, şi puneţi treizeci la aceasta, şi vedeţi ce aveţi. Trei ani şi jumătate, exact la ţanc. Acela este timpul care este repartizat, timp pentru Mesajul Mesianic să fie predicat la Israel, aşa cum era acolo în urmă. Cînd El se întoarce înapoi şi se face pe Sine cunoscut, într-un simbol încît cînd El vine. . .

234 Cînd, Iosif a fost dus jos în ţară, şi a fost respins de fraţii lui, deoarece el era un om spiritual. El putea să vadă vedenii şi să interpreteze visuri. Şi cînd el a făcut-o, el a fost dus jos în ţară şi a fost vîndut pentru aproape treizeci de piese de argint. El l-a întruchipat pe Cristos, exact, deoarece acesta era Duhul lui Cristos în el.

235 Observaţi ce s-a întîmplat atunci. Şi observaţi căci, cînd el a făcut aceasta, el a fost pus într-o închisoare, şi un om a fost salvat şi celălalt pierdut. Exact Isus, cînd El a fost în închisoare pe cruce, un hoţ a fost salvat şi celălalt a fost pierdut, exact.

236 A fost aruncat în mormînt, presupus a fi mort, şi a fost luat sus, şi înălţat la mîna dreaptă a lui Faraon, încît nimeni nu putea vedea pe Faraon fără să-l vadă pe Iosif mai întîi. Isus şade la mîna dreaptă a lui Dumnezeu, şi nici un om nu poate veni la Tatăl decît prin Fiul. Corect.

237 Şi observaţi că de fiecare dată cînd Iosif a plecat, cînd Iosif s-a ridicat de la acea mînă dreaptă a acelui tron. Priviţi! Glorie! Acolo şedea Iosif, lîngă mîna dreaptă a lui Faraon. Şi cînd Iosif s-a ridicat, să părăsească acel tron, a sunat trîmbiţa. "Plecaţi genunchiul, fiecare! Vine Iosif!"

238 Cînd acel Miel părăseşte Tronul, acolo, în zilele Lui de lucrare de mijlocire, cînd El părăseşte Tronul acolo sus, şi ia acea Carte de Răscumpărare şi păşeşte înainte, fiecare genunche se va pleca. Acolo este El. Observaţi.

239 Şi cînd Iosif, respins de fraţii lui, lui i s-a dat o soţie dintre Neamuri. Potifar i-a dat lui . . . Sau, Faraon i-a dat o—o soţie dintre Neamuri, şi el a produs copii de Neamuri, jumătate Neam şi Iudeu. Ei dă un mare simbol. Cînd Iacob i-a binecuvîntat, Efraim pe o parte şi Manase pe cealaltă, el şi-a încrucişat mîinile şi i-a dat binecuvîntarea copilului mai tînăr. Şi cei doi copii au fost adăugaţi la cele douăsprezece seminţii, care erau numai zece la timpul acela, şi el i-a binecuvîntat înăuntru însuşi Iacob. Şi Iosif, fiul lui profet, stînd acolo, a zis, "Tată, tu ai greşit." A zis, "Tu ai pus binecuvîntarea mînei tale drepte pe copilul tînăr, unde aceasta se cuvenea să meargă pe cel în vîrstă."

240 Şi el a zis, "Eu ştiu că mîinile mele sînt încrucişate, dar Dumnezeu le-a încrucişat." De ce? Israel, avînd dreptul să fie o Mireasă, au respins şi şi-au vîndut dreptul de întîi născut, şi . . . a mers de la fiul mai în vîrstă, Israel, la cel nou, Neam. Şi binecuvîntările au mers de acolo, prin cruce, la Neamuri.

241 Dar observaţi după aceea, vedeţi, prin aceea, cînd toţi . . . El a luat mireasa lui. Dar cînd acei băieţi au venit jos să cumpere hrană . . .

242 Oh, acesta este un tablou aşa de frumos! Eu sînt jos de pe Pecete, însă eu doar trebuie să spun aceasta, vedeţi, deoarece voi veţi obţine tabloul mai bine, eu cred. Observaţi.

243 Acum, cînd ei au venit jos să cumpere hrană, voi ştiţi, Iosif i-a recunoscut imediat. Iar Iosif era fiul prosperităţii. Nu conta unde mergea el, el a prosperat întotdeauna.

244 Voi aşteptaţi pînă vine El din nou pe pămînt; aşteptaţi pînă vine Iosif al nostru! Vedeţi? "Deşertul va înflori ca un trandafir, şi Soarele Neprihănirii răsărind cu vindecare în aripile Lui." Oh, doamne! Tot cactusul acela în jurul Arizonei se va desfăşura în pomi frumoşi, şi aceasta—şi aceasta va fi frumoasă.

245 Observaţi, aici vine el înainte, şi el le joacă o mică farsă acolo. Şi el trimite, şi el zice, "Este tatăl meu încă viu?" Vedeţi? El vroia să ştie dacă tatăl acelui băiat trăia. A zis, "Da." El ştia că acela era fratele lui. Dar aţi observat voi cînd el a fost gata să se descopere fraţilor lui?

246 Şi el a găsit pe micuţul Beniamin, care a fost născut de cînd el a fost dus. Şi acela reprezintă pe aceşti Iudei, pe aceşti o sută patruzeci şi patru de mii care se adună chiar acolo acum de cînd El a fost dus. Şi cînd El s-a întors, El a zis . . . El a privit la Beniamin; inima lui era gata să se rupă.

247 Şi, amintiţi-vă, ei aveau . . . el . . . Ei nu ştiau că el putea vorbi Ebraica. El a luat un traducător. El a acţionat de parcă el era un Egiptean. Vedeţi? Şi atunci cînd aceasta a fost făcut de cunoscut, el a vrut să se facă cunoscut, el a continuat să se uite la micuţul Beniamin. Şi, amintiţi-vă, el a trimis pe soţia lui. Ea era în palat cînd el s-a făcut cunoscut fraţilor lui.

248 Şi Mireasa Neamuri, Soţia, după ce Isus fiind respins de Propriul Lui popor, El a luat o Mireasă de Neamuri. Şi o va lua pe Ea de aici, la Palat, la Casa Tatălui Său în Slavă, pentru Cina de Nuntă. Şi se va strecura înapoi jos, să Se facă cunoscut fraţilor Lui, cei o sută patruzeci şi patru de mii . . . ? . . . acel timp.

249 Acolo stă el. Şi, amintiţi-vă, uitaţi-vă la simbol perfect. Şi cînd el vine înapoi unde era aceasta, el a privit în jos la ei, şi el a zis—el a zis . . . a început să privească. Şi ei au început să vorbească. Ei au zis, "Acum, Ruben, tu ştii că noi am încurcat-o acum, vezi. Deoarece, tu ştii ce am făcut noi. Noi am adus băiatul acesta în starea asta. Acum, noi nu trebuia să vindem pe fratele nostru." Acela era fratele lor stînd acolo, acel prinţ puternic, şi ei nu ştiau aceasta.

250 Acesta este motivul că Israel nu-L poate înţelege astăzi. Acesta încă nu este ceasul ca ei să cunoască aceasta.

251 Şi atunci, el, ei credeau că el nu putea înţelege Ebraica, dar el asculta drept la ei. Ei au zis, "Acum noi am încurcat-o." Iar Iosif, cînd el s-a uitat la ei, el nu a mai putut să suporte.

252 Acum, amintiţi-vă, soţia lui şi copiii erau în palat la timpul acela. Sfinţii s-au dus afară, afară din prezenţă.

253 Şi el a zis, "Eu sînt Iosif, fratele vostru." Şi el a alergat acolo şi l-a apucat pe micuţul Beniamin, a căzut pe gîtul lui, şi a început să plîngă. Vedeţi? Şi el s-a făcut cunoscut.

254 Şi apoi ei au zis, "Acum noi ştim că noi o încasăm, căci noi l-am vîndut. Noi eram aceia care l-am vîndut. Noi eram aceia care am încercat să-l omorîm, acum noi ştim că el ne va omorî."

255 El a zis, "Nu, nu fiţi supăraţi pe voi înşivă, voi aţi făcut-o doar să păstraţi viaţă. Pentru aceasta m-a trimis Dumnezeu aici jos."

256 Şi cînd El Se face cunoscut, Biblia a zis . . . aşa cum noi am venit prin aceasta. Cînd El Se face cunoscut la acei o sută patruzeci şi patru de mii acolo, micuţul Beniamin de astăzi, şi

rămăşiţa acelor Iudei rămaşi acolo; cînd El Se face cunoscut, ei vor zice, "Unde ai căpătat Tu acele cicatrici? Ce fac ele în mîinile Tale?"

257 El va zice, "Oh, Eu le-am primit în casa prietenilor Mei." Vedeţi? Oh, atunci ei îşi vor da seama că au omorît pe Mesia. Dar ce va zice El? La fel cum a făcut Iosif. "Voi ati făcut aceasta să serviţi viaţă; să nu...să salvaţi viaţă. Nu fiţi supăraţi pe voi înşivă." Deoarece, că, Neamurile nu ar fi fost aduse înăuntru dacă Iudeii nu ar fi făcut acea farsă legată la ochi. Astfel, el a salvat viaţa Bisericii, prin lucrurile pe care ei le-au făcut. Astfel iată-vă acolo. Acela este motivul, astăzi, că ei nu pot înţelege Aceasta; aceasta nu este ora.

258 Nu am mai putea noi înţelege aceste lucruri pînă vine timpul pentru ca Aceasta să fie înţeles. Oh, doamne! Şapte Tunete, de Descoperiri, fie ca El să arate Miresei cum să se pregătească pentru măreaţa credinţă de transformare!

259 Acum să ne grăbim, deoarece noi nu avem cam cincisprezece, douăzeci de minute încă.

260 Acum, ce înseamnă acest cal alb? Lăsaţi-mă să citesc...Eu eram aşa de departe; scuzaţi-mă că m-am îndepărtat de subiect. Dar, dar eu voi citi versetul din nou, cele două versete.

> *Şi am văzut cînd Mielul* a *deschis una dintre peceţi, şi am auzit, de parcă* era *zgomotul de tunet,* şi *una din cele patru făpturi zicînd, Vino...vezi.*
>
> *Şi am văzut, şi iată un cal alb:...*

261 Acum noi mergem la al 2-lea verset.

> *...un cal alb: şi cel ce şedea pe el avea un arc; şi* lui *i s-a dat o coroană,* (el nu a avut-o atunci)*...pentru el: şi el a mers înainte biruind, şi să biruiască.*

262 Aceea este totul din aceasta. Aceea este Pecetea. Acum să aflăm simbolurile.

263 Noi aflăm ce înseamnă Tunetul. Aceea este perfect, noi ştim asta, vedeţi. Tunetul era Glasul lui Dumnezeu, cînd Pecetea s-a deschis.

264 Acum, ce înseamnă calul alb? Acum, aici este unde vine descoperirea. Eu sînt tot atît de pozitiv de aceasta, aşa cum eu stau aici, ştiind că acesta este Cuvîntul.

265 Eu am citit fiecare carte despre aceasta pe care am putut s-o aflu. Şi cu un...Eu...Ultima dată în care eu am—am încercat să merg prin aceasta, doar îi învăţam aceasta, cam cu treizeci de ani în urmă, am luat cartea...Cineva mi-a spus că Adventiştii aveau mai multă lumină asupra celei de a doua Veniri a lui Cristos decît oricare popor pe care ei cunoşteau, astfel eu am găsit unele din cărţile lor bune, să citesc aceasta.

Am luat cartea lui Smith despre Daniel, de descoperiri. Şi el a zis că acest cal alb care a mers înainte era alb, şi el simbolizează un biruitor. Şi în această biruire. . . Mulţi dintre voi fraţi Adventişti de aici cunoaşteţi cartea, şi mulţi dintre voi ceilalţi, deasemeni, prin a citi-o. Şi—şi altele, eu am citit două sau trei. Am citit, şi eu nu pot chema. . . Există încă două cărţi care le-am citit, şi amîndoi oameni au fost de acord că aceea era corect. [Fratele Branham bate în amvon de cinci ori—Ed.] Aceia erau învăţători buni, presupuşi a fi unii din cei mai buni, cu cea mai bună lumină. Astfel m-am gîndit, "Păi, dacă eu nu ştiu, eu doar voi spune ce au spus ei, încerc să o învăţ în felul acela."

266 Ei au dat o foarte bună exclamaţie despre aceasta, ce a însemnat într-adevăr. Şi ei au zis, "Acum, aici este un cal alb, iar un cal alb este o putere, un atacant." Şi a zis, "Omul care şade pe acela, era—calul alb, era Duhul Sfînt care a mers înainte în epoca timpurie şi a biruit acea epocă pentru Împărăţia lui Dumnezeu. El avea un arc în mîna lui, care însemna, ca şi Cupidon, el a tras săgeţile de iubire în inimile oamenilor, iubirea lui Dumnezeu, şi el a biruit."

267 Acum, aceea sună foarte bine, dar acesta nu este Adevărul. Nu, domnule. Da. Acesta nu era. Alb înseamnă neprihănit. Noi—noi ne dăm seama de asta. Albul înseamnă neprihănit. Învăţătorii au învăţat aceasta, că acesta era Duhul Sfînt biruind în prima epocă; dar descoperirea mea, prin Duhul Sfînt, nu este în felul acela.

268 Descoperirea mea, prin Duhul Sfînt, este: Cristos şi Duhul Sfînt este aceeaşi Persoană însăşi, numai că într-o formă diferită. Astfel, *aici* stă Cristos, Mielul. Noi ştim că El era Mielul. El stătea *aici* cu Cărţile în mîna Lui; şi *acolo* merge călăreţul pe cal alb, vedeţi, astfel acesta nu era Duhul Sfînt.

269 Acum, aceea este una dintre tainele din zilele din urmă, cum că Cristos poate fi cele trei persoane în Unul. Acesta nu este trei persoane diferite, Tată, Fiu, şi Duh Sfînt, fiind trei Dumnezei, aşa cum trinitarienii încearcă să ne spună că Acesta este. Acestea sînt trei, acestea sînt trei manifestări ale aceleiaşi Persoane. Sau, voi aţi putea numi aceasta trei slujbe. Dacă voi vorbiţi către lucrători, voi nu aţi folosi slujbă; deoarece, e drept, s-a întîmplat să mă gîndesc, că eu sînt pe bandă. Astfel eu vă voi spune. . . Desigur, Cristos nu putea zice, "Eu voi ruga slujba Mea, şi El vă va trimite o altă slujbă." Noi ştim asta. Dar dacă voi vreţi să faceţi aceasta. . . Acestea sînt trei atribute ale aceluiaşi Dumnezeu. Vedeţi? Nu sînt trei Dumnezei. Trei atribute ale aceluiaşi Dumnezeu! Vedeţi?

270 Şi astfel cum putea Cristos să fie *acolo* afară, calul alb, biruind, şi să stea *aici* cu o Carte în mîna Lui? Acesta nu este, totuşi. Acesta nu este Cristos.

271 Observaţi acum, Duhul Sfînt (în descoperire) şi Cristos, aceasta este, Duhul Sfînt este Cristos în altă formă. Corect.

272 Observaţi, acesta este Mielul care a deschis Cărţile, iar Mielul este Cristos. Şi Cristos nu mai este văzut, de atunci, dar El este văzut în Cartea Apocalipsei, capitolul al 19-lea, venind pe un cal alb.

273 Dacă v-ar place să o citiţi, să întoarcem la Apocalipsa 19:11, şase-. . . Şi doar o citim chiar repede acum în timp ce noi sîntem—în timp ce noi sîntem. . . Noi avem timp suficient, eu sper, astfel aceasta o va face doar un pic mai bine pentru noi. 19, 19:11, începem la al 11-lea verset, şi citim în jos, incluzînd al 16-lea.

> *Şi am văzut cerul deschis, . . . iată un cal alb;* (nu pe pămînt; în Cer, vedeţi) *şi Cel ce şedea* pe *el a fost numit Credincios . . . Adevărat, . . . în* neprihănire *judecă* El *şi face război.*
>
> *Ochii Lui erau . . .* flăcări *de foc, şi pe capul Lui* erau *multe coroane,* (uitaţi-vă la diademă!); *şi El avea un nume scris, pe care nici un om nu îl* ştia, *ci . . . El însuşi.*

274 Eu doresc să mă fi putut opri asupra acesteia doar un minut. [Fratele Branham bate în amvon o dată, şi pauzează—Ed.] Oh, doamne! Eu am o noţiune bună, dar. . . Poate eu puteam, dacă voi. . . [Adunarea zice, "Mergi înainte!"]

275 Vedeţi, nimeni nu cunoaşte Aceasta. Aţi ştiut voi vreodată că Numele de "Jehovah" nu este corect? Oricine ştie. Dr. Vayle, tu ştii că asta este adevărat. Translatorul nu a putut niciodată să traducă Aceasta. Aceasta este silabisit J-u-h-v. . . J-v-h-u, eu vreau să spun. Acesta nu este "Jehovah." Ei nu puteau să atingă Aceasta. Ei nu ştiu ce este Aceasta. Au numit pe Acesta "Jehovah," dar acesta nu era Numele Lui.

276 Priviţi, de fiecare dată o victorie este cîştigată, sau ceva se petrece, un nume este schimbat.

277 Priviţi la zilele lui Abraham. El era, întîi, Abram, şi nu putea avea acel copil pînă cînd numele lui a fost schimbat în Abraham. Şi Sarra, S-a-r-r-a, nu putea avea nimic decît un pîntece mort pînă cînd numele ei a fost schimbat în S-a-r-a-h.

278 *Iacob* înseamnă "înlocuitor, înşelător," şi aceea este ce a făcut el. El a pus piele de oaie pe el, şi a înşelat pe tatăl lui profet, să ia dreptul de întîi născut. El a pus beţe de plop în apă, le-a împestriţat, să sperie vitele cînd ele erau însărcinate cu. . . cu micuţul lor, să facă vite şi oi pestriţe. Nimic decît un înşelător!

279 Dar într-o noapte el a apucat Ceva real, şi el a ştiut că Acesta era real. Şi el a stat cu Acesta, şi a ţinut înainte pînă cînd el a biruit. Şi numele lui a fost schimbat, şi numit *Israel*, însemnînd "un prinţ cu putere înaintea lui Dumnezeu."

280 Este asta adevărat? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Fiecare biruitor!

281 Simon a fost un pescar. Dar cînd credinţa lui a prins şi a ştiut că acela era Isus, cînd El i-a spus că El era Mesia, şi i-a spus care era numele lui şi care era numele tatălui său, el a fost biruit, şi schimbat din Simon în Petru.

282 Saul, nume bun. Saul, a fost un rege odată în Israel, dar el, un *Saul*, nu se potrivea un apostol. Ar putea fi în regulă pentru un rege, dar nu un apostol. Astfel Isus i-a schimbat numele (de la ce?) de la Saul la Pavel.

Priviţi la "Fiii tunetului," şi înainte în jos.

283 Şi, Isus, Numele Lui pe pămînt era, "Răscumpărător," Isus. Cînd El era pe pămînt, El era Răscumpărătorul, asta-i adevărat. Dar cînd El a biruit moartea şi iadul, şi le-a biruit, şi s-a înălţat Sus, El a primit un Nume nou. Acela este motivul că voi strigaţi în felul în care ei o fac, şi ei nu obţin nimic.

284 Acesta va fi descoperit în Tunete. Aha vedeţi? Observaţi tainele. El vine, călărind...Acolo trebuie să fie Ceva să schimbe această Biserică. Voi ştiţi asta. Acolo trebuie să fie Ceva. Observaţi, "Nici un om nu a ştiut, decît El însuşi." Acum, observaţi, "Nici un om nu a ştiut, decît El însuşi."

> *Şi El a fost îmbrăcat cu un veşmînt înmuiat în sînge: şi numele Lui a* fost *chemat Cuvîntul lui Dumnezeu.*

Oh, doamne! Observaţi!

> *Şi armatele care erau în cer L-au urmat pe cai albi, îmbrăcaţi în in subţire, alb şi curat.*
>
> *Şi din gura Lui* merge *o sabie ascuţită, încît cu aceasta El să lovească naţiunile: şi El îi va stăpîni cu un toiag de fier: şi El a* călcat *teascul groazei şi a mîniei Atotputernicului Dumnezeu.*
>
> *Şi El* avea *pe veşmîntul Lui şi pe coapsa Lui un nume scris, REGE AL REGILOR, ŞI DOMN AL DOMNILOR.*

285 Acolo vine Mesia. *Acolo* este El; nu omul acesta pe calul acesta înapoi *aici*. Priviţi diferenţa. Aici stă El cu Cartea în mîna Lui, *aici*, lucrarea de răscumpărare este doar...El nu şi-a luat locul Lui încă. Astfel, acesta nu era Cristos care a mers înainte, Duhul Sfînt.

286 Nu să fiu în dezacord cu acei oameni mari. Nu, domnule, eu nu fac aceasta. Eu nu aş vrea să fac asta, dar aceasta este ce—ce este descoperirea mea despre Aceasta. Vedeţi? Dacă voi aveţi ceva diferit, păi, aceasta este în ordine, dar aceasta nu este în ordine cu mine. Voi vedeţi, eu—eu cred Aceasta în felul acesta. Vedeţi, acum, voi ştiţi ce. Vedeţi?

287 Şi, observaţi, Cristos nu mai este văzut, vedeţi, de la timpul acela acolo. Dar El este pe un cal alb. Astfel dacă omul acesta călăreşte un cal alb, el este numai un personificator a lui Cristos. Vedeţi? Voi pricepeţi asta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.]

288 Observaţi, călăreţul pe cal alb nu are vreun nume. El ar putea folosi două sau trei titluri, vedeţi, dar el nu are vreun nume.

289 Dar Cristos are un Nume! Ce este acesta? Cuvîntul lui Dumnezeu. Aşa este aceasta. "La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu. Şi Cuvîntul, s-a făcut trup." Vedeţi? Călăreţul nu are nume, dar Cristos este numit "Cuvîntul lui Dumnezeu." Aceasta este ceea ce este El. El este chemat aşa. Acum El are un Nume pe care nici un om nu-l cunoaşte; dar El este chemat, "Cuvîntul lui Dumnezeu."

Acest om nu este chemat nimic, vedeţi, dar el este pe un cal alb.

290 Călăreţul nu are săgeţi pentru arcul lui. Aţi observat voi? El avea un arc, dar acolo nu se spune nimic despre a avea ceva săgeţi, astfel el trebuie să fie un înşelător. Corect. Poate el are o mulţime de tunete, şi fără fulgere. Dar voi aflaţi, căci Cristos avea şi fulger şi tunet, pentru că din gura Lui iese o Sabie ascuţită cu două tăişuri, şi El loveşte naţiunile cu Ea. Acest tip nu poate lovi nimic, vedeţi, dar el joacă partea unui făţarnic. El merge înainte, călărind pe un cal alb, mergînd afară să biruiască.

291 Cristos are o Sabie ascuţită, şi, priviţi, Ea vine din gura Lui. Cuvîntul viu, care este, Cuvîntul lui Dumnezeu descoperit la slujitorii Lui. Aşa cum El a zis către Moise, "Du-te, stai acolo, şi ţine acel toiag acolo afară; cheamă după muşte," şi acolo erau muşte. Sigur. Orice a spus el, El a făcut aceasta; şi aceasta a venit la împlinire, Cuvîntul Lui viu. Dumnezeu şi Cuvîntul Lui este aceeaşi Persoană în sine. Dumnezeu este Cuvîntul.

292 Cine este acest călăreţ misterios din prima epocă a bisericii atunci? Cine este el? Să ne gîndim la aceasta. Cine este acest călăreţ misterios care porneşte înainte în prima epocă a bisericii şi călăreşte drept înainte afară în Eternitate, merge pînă la sfîrşit?

293 A Doua Pecete vine înainte şi merge drept înainte afară în sfîrşit. A Treia Pecete vine înainte şi merge înainte afară în sfîrşit. A Patra, a Cincia, a Şasea, a Şaptea, fiecare din ele, o sfîrşeşte drept sus afară aici în sfîrşit. Şi la timpul sfîrşitului, aceste Cărţi care au fost rulate sus tot acest timp, cu aceste taine în ele, Aceasta a fost ruptă. Apoi afară vin tainele, să vadă ce este aceasta. Dar, de fapt, ei au pornit-o înainte la

prima epocă a bisericii, deoarece biserica, prima epocă a bisericii, a primit Mesajul în felul Acesta. [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.]

294 "Un călăreţ pe cal alb a mers afară." Vedeţi? Cine este el? El este puternic în puterea lui de biruire. El este un om mare în puterea lui de biruire. Voi vreţi ca eu să vă spun cine este el? El este anticristul. Exact ceea ce este el. Acum, deoarece, voi vedeţi, dacă un anticrist; Isus a zis, că, "Cei doi vor fi aşa aproape împreună încît acesta va amăgi chiar pe Aleşi (Mireasa) dacă ar fi fost posibil." Anticrist, acesta este duhul anticrist.

295 Amintiţi-vă, în epocile bisericii, cînd noi am deschis prima epocă a bisericii în urmă acolo, noi am aflat că Duhul Sfînt era împotriva unui anumit lucru pe care ei l-au început în acea epocă a bisericii, şi acela era numit "faptele Nicolaiţilor." Vă amintiţi aceasta? [Adunarea, "Amin."—Ed.] *Nikao* înseamnă "a birui." *Laity* înseamnă "biserica," laici. *Nico-laitane*, "a birui pe laici." "Ia Duhul Sfînt afară din biserică şi Îl dă tot la un om sfînt. Îl lasă să fie şeful la toată aceasta." Voi aţi trecut prin aceasta, vedeţi, Nicolait. Observaţi, Nicolait era "o—o zicală," într-o biserică. Aceasta a devenit "o doctrină," în următoarea epocă a bisericii. Şi în a treia epocă a bisericii, aceasta era "o forţare," şi ei au avut Consiliul Niceea. Şi aceasta a fost apoi făcută o—o doctrină în biserică. Şi ce a fost primul lucru care s-a întîmplat? O organizaţie din aceasta! Acum, este asta corect? ["Amin."]

296 Spuneţi-mi de unde a venit prima biserică organizată. Biserica Romano Catolică! Spuneţi-mi dacă Apocalipsa nu spune, Cartea despre Apocalipsa 17, că, "Ea era o curvă, şi fiicele ei erau prostituate." Aceea este acelaşi lucru care s-a organizat cu ea, "prostituate." "Luînd urîciunea, murdăria curviilor lor, ca învăţături." "Învăţînd ca Doctrină poruncile omeneşti." Observaţi.

297 Priviţi, el porneşte afară să biruiască. Observaţi, el nu are coroană. Călăreţul pe cal alb, despre care vorbesc eu aici. Vedeţi? "Un arc; şi lui i s-a dat o coroană, după aceea." Vedeţi? El nu avea coroană, de la început, dar lui i s-a dat o coroană. Observaţi, mai tîrziu lui i s-a dat o coroană, da, trei din ele, trei pe una. Aceea era trei sute de ani mai tîrziu, la Consiliul Niceea. Cînd el a pornit afară, un spirit de Nicolait, să formeze o organizaţie printre oameni. Şi apoi aceasta a continuat înainte, mergînd înainte, mergînd înainte, a devenit "o zicală," apoi ea a devenit "o doctrină."

298 Vă amintiţi, Cristos vorbind înapoi către biserică, a zis, "Tu urăşti faptele acestor Nicolaiţi, pe care Eu le urăsc, deasemeni." Încercînd să biruiască, ia Duhul Sfînt doar numai un om sfînt; el putea ierta toate păcatele şi fiecare lucru.

299 Iar noi tocmai am citit aceasta acolo, Pavel a vorbit despre aceasta. Acel lucru va şedea în zilele din urmă. Şi el nu putea fi descoperit pînă în zilele din urmă. "Atunci, Cel care lasă, va lua Duhul lui Dumnezeu afară de acolo; şi atunci el se va descoperi pe sine."

300 Astăzi el este sub deghizarea unui cal alb. Priviţi cum se schimbă el din acel cal alb, în cîteva minute. El nu devine numai un cal alb; el devine o fiară cu multe capete şi coarne. Vedeţi? Vedeţi? Calul alb, el este un amăgitor acum, şi acela este motivul că oamenii nu au ştiut aceasta tot acest timp. Ei au gîndit aceasta. Dar aici este acesta acum, acesta urmează să fie descoperit de către Scriptură. Observaţi.

301 Cînd Nicolait, vedeţi, anticrist, este în final el este încarnat într-un om, apoi el este încoronat. Cînd el o porneşte, ca un duh Nicolait în biserică, el este un duh. Voi nu puteţi încorona un duh. Dar trei sute de ani mai tîrziu, el devine un papă, şi atunci ei l-au încoronat. El nu avea coroană, de la început. Dar el a primit o coroană, mai tîrziu, vedeţi, cînd acel duh a devenit încarnat. Vedeţi? El a devenit un om. Doctrina Nicolaită a devenit un om, atunci ei au putut să-l încoroneze. Ei nu puteau să o facă, deoarece, el era doar o doctrină.

302 Glorie! Observaţi! Şi cînd acest Duh Sfînt pe care noi îl avem devine încarnat la noi, Acela care este în mijlocul nostru acum în forma Duhului Sfînt, devine încarnat la noi, în Persoana lui Isus Cristos, noi Îl vom încorona Rege al regilor. Aceasta-i adevărat. Vedeţi?

303 Acum, amintiţi-vă, cam la timpul cînd Cristos a venit pe Tron, anticristul a venit pe tron, Iuda. Cam la timpul cînd Cristos a plecat de pe pămînt, Iuda a plecat de pe pămînt. Întocmai cam la timpul cînd Duhul Sfînt a venit înapoi, anticristul a venit înapoi.

304 Voi ştiţi, Ioan a spus aici, "Copilaşilor, eu nu vreau ca voi să fiţi neştiutori, voi ştiţi, despre anticrist, care deja a şi venit şi lucrează în copiii neascultării." Anticristul atunci, acolo era el, a început să se formeze acolo înăuntru duhul Nicolait, să facă o organizaţie.

305 Nu-i de mirare că eu am urît lucrul acela! Vedeţi? Vedeţi? Şi asta este. Acesta nu eram eu; aceasta era Ceva înăuntru aici. Acolo este treaba. Aceasta a venit afară. Voi o vedeţi? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Şi eu eram peste tot în jurul marginilor acesteia. Eu nu am putut să văd aceasta pînă acum. Şi eu o ştiu acum. Iată-o acolo. Acel duh Nicolait, Dumnezeu l-a urît.

306 Şi acum acel duh a devenit încarnat, şi ei l-au încoronat. Şi aici este el chiar aici, ce Biblia a spus că ei vor face cu acesta. Acesta este perfect. Oh, doamne! Încarnat! El a devenit un om, şi atunci ei l-au încoronat.

307 Citim, observaţi! Sau, citim, adică, cum spune Daniel că el va prelua împărăţia bisericii. V-ar place să citiţi aceasta? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Noi avem timp să facem asta, nu-i aşa? ["Amin."] În regulă. Ascultaţi. Să mergem înapoi la Daniel, doar un moment. Întoarcem înapoi la Cartea lui Daniel, şi noi vom citi doar un moment. Şi noi nu vom fi poate alte cincisprezece, douăzeci de minute, sau treizeci, sau ceva de felul acesta. În regulă? ["Amin."]

308 Să luăm Daniel, al 11-lea capitol, şi să luăm al 21-lea verset. Aici este Daniel, Daniel vorbeşte acum cum urmează acest om să preia.

> *Şi în* locul *lui se va ridica o persoană netrebnică,* (Roma, vorbind), *căruia ei nu îi vor da onoarea împărăţiei:* (acum priviţi) *dar el va veni înăuntru un* paşnic. . . *vine înăuntru* paşnic, *şi obţine împărăţia prin linguşiri.*

309 Exact ce a făcut el! Aceea este ce a spus Daniel că va face acest anticrist. El va potrivi locul oamenilor. Da, acesta va potrivi a lor—a lor meniu pentru această zi, pentru biserici. Pentru că, în această epocă a bisericii, ei nu vor Cuvîntul, Cristos, ci ei vor biserică. Primul lucru, ei nu te întreabă dacă tu eşti un Creştin. "La ce biserică aparţii tu? Ce biserică?" Ei nu vor pe Cristos, Cuvîntul. Voi mergeţi, şi spuneţi-le despre Cuvînt şi cum să se îndrepte, ei nu vor Aceea. Ei vor ceva, doar să trăiască în orice fel vor ei, şi totuşi să aparţină la biserică şi să obţină mărturisirea lor. Vedeţi? Vedeţi? Astfel, el se potriveşte la meniu tocmai exact. Şi, amintiţi-vă, el a fost în sfîrşit numit "ea," în Biblie, iar ea era o prostituată şi avea fiice. Doar se potriveşte la anunţul zilei, ceea ce oamenii vor. Acolo este aceasta.

310 Dumnezeu a promis aceasta. Cînd Cuvîntul este refuzat, atunci ei sînt întorşi către dorinţele lor. Să citim Tesaloniceni din nou. Să. . . Eu vreau ca voi să priviţi aici doar un minut. Da, păi, noi am citit aceasta, cu un timp în urmă. Doi Tesaloniceni 2:9-11. Acesta zice că ei vor face. "Refuzînd, respingînd Adevărul, ei vor fi predaţi la o minte reprobabilă, şi vor crede o minciună şi vor fi blestemaţi prin aceasta." Acum aceea este ce—aceea este ce a spus Duhul Sfînt.

311 Acum, nu este aceea dorinţa bisericii astăzi? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Tu încerci să spui oamenilor că ei trebuie să facă *asta*, *aceea*, sau *cealaltă*, şi ei te vor lăsa să ştii foarte repede că ei sînt Metodişti, Prezbiterieni, sau ce altceva, ei "nu trebuie să vîslească în barca ta." Vedeţi? Desigur. Ei vor aceasta.

312 Şi Dumnezeu a zis, "Dacă ei vor aceasta, Eu îi voi lăsa doar să o aibe. Şi Eu de fapt îi voi face să creadă că acela este

Adevărul, deoarece Eu le voi da o minte reprobabilă privind Adevărul." Acum priviţi aici ce spune Biblia, deasemeni, "Cum Iane şi Iambre s-au împotrivit lui Moise, aşa vor face aceşti oameni în zilele din urmă, cu o minte reprobabilă privind Adevărul; şi vor schimba harul Dumnezeului nostru în pofte, negînd pe Domnul Dumnezeu."

313 Acum voi vedeţi unde este aceasta; nu numai Catolicii, ci Protestanţii. Acesta este întregul lucru. Aceasta este întreaga lume organizată. Acela este acel călăreţ pe cal alb, sub—felul de—de o—o—o neprihănire (alb), biserică, vedeţi, însă un anticrist. Acesta trebuie să se arate asemănător. Pe un cal, chiar, întocmai cum vine Cristos pe un cal. Vedeţi? Oh, anti, atît de aproape încît ar înşela chiar pe cei Aleşi! Şi iată-l aici. El este anticristul.

314 El a început să călărească în prima epocă a bisericii. Acum el călăreşte înainte în jos, înainte în jos prin fiecare epocă. Acum priviţi-l. Voi ziceţi, "În urmă de tot, în urmă de tot în timpul apostolilor?" El a fost numit "Nicolait" acolo. Apoi, epoca bisericii următoare, atunci el a devenit "o doctrină" în biserică. Întîi, el era doar "o zicală," apoi el a devenit "o doctrină."

315 Granguri, oameni celebri, bine îmbrăcaţi, înalt educaţi, şlefuiţi, nu au vrut toată agitaţia aceea în biserică. Nu, ei, "Nu au vrut toată treaba aceea a Duhului Sfînt. Trebuie să fie o biserică! Şi noi toţi vom merge prin Consiliul Niceea, şi aşa mai departe, la Roma." Atunci cînd ei au venit acolo, ei au luat biserica, şi au luat păgînism, Romano Catolici-. . . sau păgînism, Roma păgînă, şi cîteva superstiţii. Şi au luat pe—pe Astarte, "regina cerurilor," şi au schimbat-o să fie Maria, mama. Fac mijlocitori din oameni morţi, şi aşa mai departe. Şi au luat acea hostie coşer rotundă, care încă se pune rotundă acolo, şi numesc aceasta trupul lui Cristos, "deoarece aceasta reprezintă mama cerului." Şi Catolicul trece pe acolo, şi el îşi face cruce. Deoarece, luminile arzînd acolo înăuntru, se presupune a fi coşerul care sînt schimbate în Dumnezeu, prin puterea preotului. Cînd, aceasta nu este nimic în lume decît doar simplu păgînism. Vedeţi? Aceasta-i corect.

316 Eu doar nu înţeleg. Păi, da, eu înţeleg. Da, eu înţeleg. Da, domnule! Eu înţeleg aceasta, prin harul lui Dumnezeu. Sigur.

317 Acum observaţi. Oh, doamne, cum pot face ei asta! Vedeţi? Şi lor le sînt date dorinţele lor. Nu, asta-i adevărat, voi nu trebuie să faceţi Aceea. Nu, domnule. Dacă voi nu vreţi să faceţi Aceasta, voi nu sînteţi forţaţi să faceţi Aceasta. Dacă voi nu vreţi să vă potriviţi la felul lui Dumnezeu de a trăi şi alte lucruri, şi închina, voi nu trebuie să faceţi Aceasta. Dumnezeu nu face pe nimeni să facă Aceasta.

318 Dar lăsaţi-mă să vă spun ceva. Dacă numele vostru a fost pus în acea Carte a Vieţii Mielului înainte de întemeierea lumii, voi aţi fi aşa de fericiţi să faceţi Aceasta, încît voi nu puteţi aştepta pentru acel minut să faceţi Aceasta.

319 Priviţi aici. Voi ziceţi, "Eu îţi voi da să înţelegi, eu sînt doar aşa religios!" Păi, asta ar putea fi adevărat.

320 Priviţi, cine ar putea spune că acei preoţi nu au fost religioşi, în zilele Domnului Isus? Cine ar putea spune că Israel nu a fost religios, în pustie? Cînd ei au fost chiar . . .

"Păi, Dumnezeu m-a binecuvîntat aşa de multe ori!"

321 Da, El a făcut cu ei, la fel. Ei nici măcar nu trebuiau să lucreze pentru existenţa lor. El i-a hrănit din cer. Şi Isus a zis, "Ei sînt, fiecare, pierduţi şi duşi, şi au pierit."

322 "Părinţii noştri," au zis, "au mîncat mană în pustie, pentru patruzeci de ani."

323 Isus a zis, "Şi ei sînt, fiecare, morţi, Etern despărţiţi." Vedeţi? El a zis, "Dar Eu sînt Pîinea Vieţii care a venit de la Dumnezeu din Cer. Dacă un om mănîncă această Pîine, el nu va muri niciodată." Vedeţi? El este Pomul Vieţii.

324 Observaţi doar cum şi cînd a venit Isus. Acei preoţi, ei au venit sus acolo, foarte religioşi. Băiete, nimeni nu putea spune că ei nu erau oameni plăcuţi. Doamne! Ei umblau pînă la linia acelei legi. Fiecare lucru care l-a spus biserica, ei l-au făcut. Dacă ei nu l-au făcut, ei erau împroşcaţi cu pietre. Şi astfel El a păşit afară . . . Voi ştiţi cum i-a numit Isus? Ioan i-a numit, "Voi grămadă de şerpi în iarbă! Să nu vă gîndiţi, că deoarece voi aparţineţi la acea organizaţie, voi aveţi ceva de a face cu Dumnezeu." Şi Isus a zis, "Voi sînteţi din tatăl vostru, Diavolul." A zis, "De fiecare dată cînd Dumnezeu a trimis un profet, ce s-a întîmplat? Voi l-aţi împroşcat cu pietre şi l-aţi aruncat în mormînt. Şi acum voi mergeţi acolo afară şi cizelaţi mormîntul lui."

325 Nu este asta acelaşi lucru pe care l-a făcut biserica Catolică? Priviţi la Ioana de Arc, şi Sfîntul Patrick, şi toţi ceilalţi dintre ei. Ei sînt aceia care-i pune înăuntru. Şi apoi dezgroapă trupul lui Ioana de Arc, şi l-a aruncat în rîu, cu două sute de ani mai tîrziu. Şi au ars-o ca o vrăjitoare.

326 "Voi sînteţi din tatăl vostru, Diavolul, şi voi faceţi lucrările lui." Aceasta este exact. Aceasta va merge peste tot în lume. Vedeţi? Corect! Asta este ce a spus Isus.

327 Şi voi credeţi că aceasta este în ordine, arată destul de bine, acel cal alb. Dar priviţi ce aveţi voi. Aceea este exact ceea ce îl călăreşte. Acum, dar El a spus că ei au vrut aceasta, astfel El le va da o amăgire puternică.

328 Amintiţi-vă, această prostituată din Apocalipsa 17, ea era taina, "TAINA, BABILON, MAMA CURVELOR." Iar Ioan a

admirat-o. Întocmai ca acest om...Priviţi, aşteptaţi, noi ajungem aici şi îl privim cum priveşte acest cal aici. Vedeţi? Dar voi observaţi că acesta era...Ce s-a întîmplat era aceasta, că, "El a admirat-o cu mare admiraţie." Dar taina era, că, "ea a băut sîngele martirilor lui Cristos." O biserică frumoasă şedea acolo, împodobită în purpură şi aur, "Şi ea avea o cupă în mîna ei, a murdăriei preacurviilor ei."

329 Ce sînt preacurviile? Este o trăire necinstită. Aceea era doctrina ei pe care o dădea afară. Luînd Cuvîntul lui Dumnezeu şi făcîndu-L de nici un efect, prin ceva "Ave Maria," şi toate astealalte feluri de lucruri, şi dînd aceasta afară. "Şi împăraţii pămîntului au comis preacurvii cu ea."

"Păi," voi ziceţi, "aceea este biserica Catolică."

330 Dar ea era "mama curvelor," vedeţi, acelaşi lucru ce era ea. Şi asta-i tot.

331 Ce s-a întîmplat? Cînd reformatorul a murit şi mesajul lui s-a stins, voi vă-...Voi aţi organizat-o, şi aţi pus o grămadă de "Rickys" înăuntru acolo, şi aţi început lucrul drept înapoi să trăiţi în felul în care aţi vrut voi. Voi nu aţi vrut să staţi cu Cuvîntul. În loc să se mişte drept înainte cu Cuvîntul, ei au stat drept acolo, "*Acesta* este El." Huh! Voi nu faceţi asta.

El, acela este El, vedeţi, El sus Acolo!

332 Observaţi, acela este un lucru. Noi vrem să atingem doar încă două locuri înainte să încheiem.

333 El este prinţul care a fost nimicit; poporul lui Daniel. Credeţi voi aceasta? Acum eu am să fac aceasta, dacă voi veţi ajuta doar şi veţi fi îngăduitori cu mine pentru cîteva minute, eu voi—eu voi face aceasta tot atît de repede cît pot eu. Dar eu vreau să fac aceasta pozitiv, pentru că eu...Duhul Sfînt mi-a dat Aceea, tot atît de sigur cum eu stau aici. Vedeţi? Vedeţi?

334 Acum priviţi, să luăm, să mergem iarăşi înapoi la Daniel, doar un minut. Eu vreau să citesc ceva pentru voi, ce...Dacă voi nu mergeţi înapoi, aceasta este în regulă. Eu vreau să citesc Daniel 9, Daniel 9. Şi eu vreau să citesc al 26-lea şi al 27-lea verset din Daniel 9. Şi, priviţi, dacă el este acela ca să distrugă poporul lui Daniel, ce urmează să facă el.

> *Acum după şaizeci şi două de săptămîni va fi Mesia exterminat,...*

335 Vedeţi, acelea sînt cele şaizeci şi două de săptămîni cînd El va fi exterminat, afară din cele şaptezeci de săptămîni.

> *...nu pentru el însuşi:* ci pentru *poporul* şi *prinţul* (aceea este ierarhia aici) *care va veni* (care va veni) *va nimici cetatea şi...sfînta sfintelor; şi sfîrşitul acolo va fi cu* mare *potop, şi pînă la sfîrşitul războiului sînt hotărîte pustiiri.*

336 Eu vreau să vă întreb oamenilor ceva. După ce Cristos a fost exterminat de pe pămînt, în cei trei ani şi jumătate ai slujbei Lui, şi ce a nimicit templul? Cine l-a nimicit? Roma! Sigur. Constantin sau. . . Nu, eu vă cer scuze. Titus, generalul Roman, el a nimicit prinţul. Acum observaţi.

Priviţi aceasta, semenilor. Vine drept înainte în jos, pe acest zid.

337 Cînd Isus a fost născut, balaurul roşu în cer a stat la femeie, să-i înghită Copilul îndată ce Acesta a fost născut. Este aceasta corect? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Cine era acesta, care a încercat să înghită Copilul cînd Acesta a fost născut? ["Roma."] Roma. Vedeţi? Acolo este balaurul roşu. Iată prinţul vostru. Iată fiara voastră. Vedeţi? Acolo sînt ei, fiecare din ei, întocmai la fel, vedeţi, "să înghită Copilul." Dumnezeu L-a apucat sus în Cer şi s-a aşezat pe Tronul Lui. Acolo este Cristos acum pînă la timpul hotărît. Vedeţi? Acum, priviţi ce va face el.

238 Acum, oh, acum, eu cred că eu vorbeam cu cineva aici. Acesta poate era Fratele Roberson astăzi, sau cineva cu care am vorbit, despre aceasta; nu despre aceasta aici, ci doar despre acelaşi lucru. Eu cred că eu am predicat asupra acestuia aici, nu cu mult în urmă, ce se va întîmpla la aceste State Unite, la situaţia aceasta cu banii. Vedeţi? Păi, noi plătim acum datoriile noastre cu impozitele care vor fi plătite de astăzi în patruzeci de ani. Aşa este cît sîntem noi de departe în urmă. Aţi deschis voi vreodată la KAIR [staţie de radio—Trans.] sus acolo, sau Lifeline, şi să ascultaţi la aceasta, vedeţi, de la Washington? Păi, noi sîntem complet falimentaţi. Asta-i tot.

339 Care-i treaba? Aurul este tot depozitat, iar Iudeii deţin obligaţiunea. Aceasta urmează să fie Roma. Acum priviţi. Noi ştim cine posedă marile magazine de apartament, dar Roma are cea mai mare parte din bogăţia lumii. Restul din aceasta, o au Iudeii. Acum priviţi aceasta. Acum doar ascultaţi la aceasta, cum Duhul Sfînt a adus aceasta afară pentru mine.

> *Şi el va confirma legămîntul cu mulţi pentru o săptămînă:* (acum priviţi) *şi la mijlocul săptămînii el va face ca jerfa şi* obligaţiile *să înceteze,. . . căci răspîndirea* urîciunii *el o va face pustie, chiar* pînă *la sfîrşit, şi aceea hotărît va fi turnată* afară *peste cel pustiit.*

340 Priviţi! Oh, ce viclean lucru este el! Iată-l aici. Acum, noi avem tabloul nostru şi ştim că el este Roma. Noi ştim că el este călăreţul pe cal alb. Noi ştim că el a mers înainte ca o învăţătură. Şi atunci ce a fost Roma păgînă? S-a convertit în Roma papală, şi încoronată.

341 Acum priviţi, "În timpul sfîrşitului." Nu în zilele timpurii cînd a predicat Cristos, ci, "în timpul sfîrşitului," ultima parte a săptămînii, unde noi tocmai am luat cele şaptezeci de

săptămîni ale lui Daniel. Şi Cristos a profeţit pentru cei trei ani şi jumătate, şi trei ani şi jumătate sînt încă hotărîţi. Este asta adevărat? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Şi acest prinţ în timpul acela urmează să facă un legămînt cu poporul lui Daniel, care sînt Iudeii.

Aceea este cînd Mireasa este luată afară acum. Ea nu va vedea aceasta.

342 Observaţi, în ultima jumătate a săptămînii lui Daniel, poporul face un legămînt. Acest prinţ face un legămînt cu Roma, face un legămînt cu ei, fără îndoială că pentru bogăţie, căci Catolicul şi Iudeul deţine bogăţia lumii.

343 Eu am fost în Vatican. Eu am văzut coroana triplă. Trebuia să am un interviu cu papa; Baron Von Blomberg l-a obţinut pentru mine, într-o . . . pentru o Miercuri după-masă la ora trei.

344 Şi cînd ei m-au luat înăuntru la rege, ei au luat manşetele afară de la pantalonii mei. Aceea era în regulă. Mi-au spus să nu mă întorc cu spatele, cînd plec de la el. Aceea era în regulă.

Dar am zis, "Ce trebuie eu să fac înaintea acestui tip?"

345 A zis, "Păi, tu doar mergi înăuntru şi îngenunchezi jos pe un genunchi şi-i săruţi degetul."

346 Am zis, "Aceea este exclus. Aceea este exclus. Nu, domnule." Am zis, "Eu voi—eu voi numi orice om un frate care vrea să fie un frate. Eu îl voi numi reverend, dacă el vrea să aibe titlu de acela. Dar, să mă închin unui om, aceea totul aparţine lui Isus Cristos." Vedeţi? Nu. Nu, domnule. Nu sărutînd mîna omului în felul acesta. Nu, într-adevăr. Astfel, eu nu am făcut aceasta.

347 Dar am ajuns să merg prin tot Vaticanul. Păi, voi nu l-aţi fi putut cumpăra cu o sută de miliarde de miliarde de dolari. Păi, voi aţi . . . Şi doar gîndiţi-vă, "Bogăţia lumii," a zis Biblia, "a fost găsită în ea." Oh, doar gîndiţi-vă la locurile măreţe, de miliarde de ori . . .

348 De ce s-a ridicat comunismul aici în Rusia? Aceasta doar mă îmbolnăveşte la stomac, să aud aşa de mulţi predicatori zbierînd despre comunism, şi ei nici măcar nu ştiu despre ce croncănesc ei. Asta-i adevărat. Comunismul nu este nimic. Acesta este o unealtă în mîna lui Dumnezeu, să aducă răzbunare pe pămînt, pentru sîngele sfinţilor. Asta-i adevărat.

349 Şi după ce Biserica este luată departe, Roma şi—şi Iudeii vor face un legămînt unul cu altul. Biblia a spus că ei vor face, cu poporul sfînt. Şi acum observaţi, ei vor face aceasta deoarece (de ce?) această naţiune urmează să fie falimentată. Şi restul lumii care este pe standardul aurului este falimentată. Voi ştiţi asta. Dacă noi trăim din impozite, poliţe datorate, pentru patruzeci de ani de acum, unde sîntem noi?

350 Acolo este numai un lucru care se poate întîmpla, acela este, să cheme înăuntru valuta şi să plătească obligaţiunile. Şi noi nu putem face aceasta. Wall Street o posedă, şi Wall Street este controlat de către Iudei. Restul din aceasta este în Vatican. Şi Iudeii au restul din aceasta în Wall Street, cu comerţul lumii. Noi nu o putem chema înăuntru.

351 Şi dacă ei ar putea face aceasta, voi credeţi că . . . Aceşti tipi de whiskey şi—şi toţi aceşti oameni cu tutunul, care, fac miliarde de ori miliarde de dolari pe an, şi îşi şterg tot impozitul lor pe venit pentru fotografii vechi murdare şi lucruri de felul acesta. Şi merg afară acolo în Arizona, şi cumpără milioane de acri de pămînt, sau mii, şi sapă sondele acelea mari, la cincizeci de mii de dolari, şi le plăteşte complet cu impozitul pe venit. Şi ei v-ar pune pe voi în închisoare dacă voi nu-l plătiţi pe al vostru. Dar ei îl şterg, şi aruncă sus sonde, şi trimit înăuntru buldozere. Şi ce fac ei? Ei pun proiecte de case acolo înăuntru, în termenul următor în jur, cu banii lor pe care îi fac. Ei trebuie să facă o investiţie. Şi pun case, proiecte, acolo, şi le vinde pentru milioane de dolari. Credeţi voi că tipii ăia o să facă compromisuri, ca să schimbe valuta?

352 Ca acest om jos aici în . . . Care-i numele lui? Castro a făcut. El a făcut singurul lucru înţelept pe care l-a făcut el vreodată, atunci, cînd el a nimicit obligaţiunile, le-a plătit în plin şi le-a nimicit.

353 Observaţi, dar noi nu putem face asta. Aceşti tipi nu vor lăsa aceasta. Comercianţii bogaţi de pe pămînt deţin aceasta.

354 Şi apoi există numai un lucru de făcut. Biserica Catolică poate să o plătească în plin. Ea este singura care are banii. Şi ea poate să o facă, şi ea o va face. Şi în a face aceasta, să o obţină, ea va face compromis cu Iudeii, să facă un legămînt. Şi cînd ea face acest legămînt cu Iudeii . . . Acum, amintiţi-vă, eu iau aceasta din Scriptură. Şi acum, cînd ea face aceasta, şi face acest legămînt, noi observăm, în Daniel 8:23 şi 25, "el va face ca meşteşugul să prospere," şi meşteşug este *manufacturare*, "în mîna lui." Şi el face acest legămînt cu Iudeii.

355 Şi, în mijlocul acestor trei ani şi jumătate, el îşi rupe legămîntul, îndată ce îşi obţine lucrul intrigat, şi ajunge să lege banii Iudeilor. Şi cînd el face asta . . . Oh, doamne! Oh. doamne!

356 El este numit anticristul pînă la sfîrşitul epocii bisericii, pentru că el este . . . el şi copiii lui sînt împotriva lui Cristos şi Cuvîntul. Acest om este numit anticristul.

357 Acum, el urmează să ţină banii. Şi aceea este unde eu cred că aceasta va veni înăuntru. Doar un minut, cînd eu spun asta, atunci eu vreau să merg înapoi la aceasta într-un minut.

358 El este numit anticristul, şi va fi numit anticristul, în privirea lui Dumnezeu, pînă la timpul sfîrşitului. Acum, dar atunci el va fi numit altceva.

359 Acum, cînd el obţine banii toţi sub control, "Atunci el va rupe acest legămînt cu Iudeii," aşa cum a spus Daniel aici că el o va face, "în mijlocul ultimei jumătăţi a săptămînii a şaptezecea," a lui Daniel. Şi atunci, frate, ce va face el? El va avea tot negoţul şi comerţul lumii, un pact cu lumea, deoarece el va deţine bogăţia lumii, complet. Şi în decursul acelui timp, acei doi profeţi se vor ridica pe scenă şi vor chema pe acei o sută patruzeci şi patru de mii. Atunci ce va avea loc? Atunci semnul fiarei, din Apocalipsa 13, se va aşeza înăuntru, deoarece el deţine tot comerţul, negoţul, şi fiecare lucru din lume. Şi ce va avea loc atunci? Semnul fiarei va veni înăuntru, că, "Nici un om nu poate cumpăra sau vinde, afară de cel care are semnul fiarei." [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.]

360 Mulţumiri lui Dumnezeu, că Biserica se va bucura de trei ani şi jumătate măreţi în Slavă, nu va trebui să treacă prin aceea.

361 Acum observaţi, la timpul sfîrşitului, la sfîrşitul epocilor bisericii acum, el este numit...El şi copiii lui sînt numiţi anticristul, deoarece orice care este împotriva lui Cristos este anti-Cristos. Şi orice care este împotriva Cuvîntului este împotriva lui Cristos, deoarece Cristos este Cuvîntul. Acum el este anticrist.

362 Apoi, în Apocalipsa 12:7-9, cînd Satan este aruncat afară, acuzatorul. Voi vreţi să notaţi aceea, pentru că eu vreau ca voi să citiţi aceasta. Noi nu avem timp acum; este aproape, zece fără douăzeci sau cincisprezece, vedeţi. Dar în Apocalipsa 12:7-9, "Satan," spiritul, "Diavolul," care este sus acolo acum, "acuzator al fraţilor noştri." În regulă.

363 Biserica este luată sus, iar Satan este aruncat afară. Cînd Biserica merge sus, Satan vine jos, atunci Satan se încarnează în anticristul şi este numit "fiara." Apoi, Apocalipsa 13, el aşează semnul jos. Vedeţi?

364 "Cînd Cel care îngăduie," numai acum, Creştinismul este lăsat pe pămînt în puritatea lui, este din cauza, "Celui care îngăduie."

365 Amintiţi-vă în urmă aici în Tesaloniceni, "Şezînd pe templul lui Dumnezeu, numindu-se Dumnezeu, iertînd păcate pe pămînt." Şi aceea va merge înainte, "şi fărădelegea va abunda," şi înainte. Pentru că, acesta nu va fi cunoscut, încă, pînă cînd este chemat timpul lui să fie descoperit.

366 Şi atunci Biserica va fi apucată afară. Şi cînd Ea este apucată afară, atunci el se schimbă dintr-un anticrist acum, oh, doamne, "biserica, marea biserică şi aceea," acum el devine "fiara." Aha! Eu doresc să fi putut să-i fac pe oameni să vadă asta.

367 Acum amintiţi-vă, anticristul şi fiara este acelaşi duh în sine. Acolo este trinitatea. Da, domnule. Acestea sînt trei stagii ale aceleiaşi puteri de Diavol. Amintiţi-vă, Nicolait, vedeţi, acesta trebuia să fie încarnat înainte ca el să poată fi încoronat. Vedeţi? Acum priviţi aceasta, trei stagii. Primul stagiu, el este numit anticrist; al doilea stagiu, el este numit profetul fals; al treilea stagiu, el este numit fiara.

368 Observaţi, Nicolait, învăţătura anticristă care a început în zilele lui Pavel, împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu, anticrist.

369 Atunci el este numit, iarăşi, profetul fals. Care, cînd învăţătura a devenit un om, el era un profet la învăţătura ierarhiei, al—ierarhiei bisericii Catolice. Papa era profetul la cuvîntul fals, şi aceea l-a făcut un profet fals.

370 Al treilea stagiu este o fiară, un om care este încoronat în ultimele zile, cu fiecare putere care a avut-o vreodată Roma păgînă. Deoarece, fiara cu şapte capete, balaurul, a fost aruncat afară din cer, şi a venit încarnat în profetul fals. Acolo este el, el avea şapte coroane, şi el a fost aruncat afară şi aruncat pe pămînt şi mare. În regulă.

371 Ce zicem noi? Cine este acest călăreţ, acest călăreţ pe cal? Ştiţi voi ce este acesta? Acesta este supraomul lui Satan.

372 Eu am mers seara trecută, cu doi fraţi care şed în această biserică chiar acum; Fratele Norman, înapoi acolo, şi, eu cred, şi Fratele Fred. Noi am fost acolo să auzim un om cum învaţă despre anticrist. Un om bine cunoscut, unul din cei mai buni pe care îi are Adunările lui Dumnezeu, şi interpretarea lui despre anticrist era, că, "Ei o să ia o vitamină de vreun fel, afară dintr-un—dintr-un om, şi transferă această viaţă afară dintr-un om într-un mare chip care urmează să bage . . . păşească un bloc de oraş deodată. Şi aceea este . . . " Vă puteţi imagina un om umplut cu Duhul Sfînt, sub o astfel de iluzie ca aceea, sau pretinde a fi?

373 Cînd, aici este Biblia, spune cine este anticristul. Acesta nu este un . . . Acesta este un om. Observaţi, acest călăreţ nu este nimic decît supraomul lui Satan, Diavolul încarnat. El este un geniu educat. Acum, eu sper că voi aveţi urechile voastre deschise. Ei au încercat pe unul din copiii lui, nu cu mult în urmă, la o emisiune de televiziune, să vadă dacă el nu era mai deştept decît omul de alături, să candideze pentru Preşedinte. Vedeţi? Dar, oricum, el are multă înţelepciune; aşa are Satan. El încearcă să o vîndă. El a vîndut-o la Eva. El ne-a vîndut-o nouă. Noi am aşteptat un supraom. Noi îl avem. În regulă. Întreaga lume vrea un supraom. Ei urmează să-l obţină. Doar aşteptaţi pînă merge Biserica sus, şi Satan este aruncat afară; el se va încarna. Asta-i adevărat. Ei vor pe cineva care poate într-adevăr să facă treaba. El o va face.

374 Educat! Acesta este un...supraomul lui Satan, cu educaţie, cu înţelepciune, cu teologie de biserică din propriile lui cuvinte, din propria lui compunere. Şi el călăreşte calul lui alb denominaţional, să amăgească pe oameni. Şi el va birui fiecare religie din lume, pentru că ei merg toţi în confederaţia de—de ...de biserici, şi confederaţia mondială a bisericilor. Şi ei au deja clădirile lor zidite, şi fiecare lucru şezînd drept în linie. Nu există nici un lucru rămas. Fiecare denominaţiune este vîrîtă drept în ea, federaţia bisericilor. Şi ce susţine aceasta? Roma. Şi papa strigă acum, "Noi toţi sîntem una. Haideţi să venim împreună şi să umblăm împreună."

375 Şi aceşti oameni, chiar unii dintre voi oamenii Evangheliei Depline, negaţi, trebuie să negaţi învăţătura voastră evanghelică, ca să luaţi un astfel de pas ca acela. Ce aţi făcut voi? Aşa orbi, faţă de lucrul acela denominaţional, voi aţi respins Adevărul. Şi Adevărul a fost aşezat înaintea lor, şi ei—ei au păşit la o parte de la Acesta, şi L-au părăsit. Şi acum ei au fost "predaţi la o puternică amăgire, să creadă o minciună şi să fie blestemaţi cu aceasta." Aceasta este exact ceea ce este.

376 Şi anticristul ia toată aceasta. Şi Biblia a zis, că, "El a amăgit pe toţi," un, dublu l, "toţi de pe faţa pămîntului, a căror nume nu au fost scrise sub acele Peceţi de la întemeierea lumii." [Fratele Branham îşi bate palmele împreună o dată—Ed.] Hum! Acum, dacă Biblia a spus că el a făcut-o, el a făcut-o.

377 Ei zic, "Păi, eu aparţin..." Ce v-am spus. Da. Aceea este doar exact. Aceasta este aceeaşi instituţie de prostituate. Acesta este acelaşi sistem care a pornit la început, care este anticrist, peste tot.

378 Eu voi auzi de la aceasta, dar aceea este...Acesta este Adevărul. Eu mă aştept. Amin.

379 Acum, observaţi, el va birui. Şi aproape că are în strînsoarea lui chiar acum, în timp ce el încă este anticrist, înainte ca el să devină fiară. Voi vorbiţi despre pedeapsă cu cruzime? Voi aşteptaţi doar. [Fratele Branham bate în amvon de patru ori— Ed.] Priviţi prin ce vor trebui să treacă acei care sînt rămaşi aici pe pămînt. Aha. "Acolo va fi plînset, şi vaiet, şi scrîşnire din dinţi. Căci balaurul, Roma, a vărsat apă din gura lui, să facă război cu rămăşiţa seminţei femeii, care a fost rămasă pe pămînt după ce Mireasa a fost selectată şi luată afară. Şi balaurul a făcut război cu rămăşiţa, nu au vrut să vină înăuntru, şi au fost urmăriţi şi omorîţi."

380 Şi Biserica adevărată ar merge prin aceea dacă era posibil; dar, voi vedeţi, ei sînt gata sub acest Sînge, prin harul lui Cristos, şi nu pot să meargă prin vreun Necaz. Ei nu au nici o

perioadă de Necaz. Lucrul următor pentru Biserică este Răpirea. Amin, şi amin! Aceasta ar putea merge înainte. Oh, cum iubesc eu aceasta!

381 Lăsaţi-mă să vă spun. Noi spunem ce urmează să facă un biruitor, şi el într-adevăr urmează să biruiască. El deja a făcut aceasta. Aceasta este deja cusută, asta-i tot; urmează să o coase, cu banii, cîştig murdar. Aceasta este exact. Ei iubesc banii mai mult decît pe Dumnezeu. Tot despre ceea ce ei gîndesc acum este, "Cît de mulţi bani are el?" Ce este aceasta?

382 Voi ştiţi, că s-a spus, de multe ori, "Daţi bisericii banii, şi ea va revoluţiona lumea. Daţi bisericii banii, şi ea va trimite evanghelişti în toată lumea. Şi ce va face ea? Ea va birui lumea pentru Cristos."

383 Lasă-mă să-ţi spun ceva, sărmanul meu, prieten orb. Lumea nu este cîştigată prin bani, ci prin Sîngele lui Isus Cristos. Dă lui Dumnezeu bărbaţi care sînt bărbaţi galanţi, şi vor sta acolo pe acel Cuvînt, trăieşte sau moare; acela va birui. Aha. Acolo va fi numai un lucru care poate birui, acei care au numele lor scrise în Cartea Vieţii Mielului de la întemeierea lumii. Acela este singurul lucru care îl va auzi pe Acesta. Banii nu vor avea nimic de a face cu aceasta; îi trimite mai departe în tradiţiile lor denominaţionale.

384 Să vedem. Da, un geniu educaţional, el va fi. El va fi deştept. Doamne, doamne, doamne! Şi toţi aceşti copii în jurul lui vor fi deştepţi, Ph.D., LL.D., dublu L.D., Q.S.D., A.B.C.D.E.F. [titluri de doctorat—Trans.] mai departe în jos pînă la Z. Ei vor avea toate acestea, deştepţi. De ce? Aceasta este după ordinea lui Satan. Orice meşteşug viclean împotriva Bibliei este de la Satan.

385 Aceea este exact cu ce a luat el pe Eva. Eva a zis, "Oh, este scris, Dumnezeu a spus ca noi să nu facem asta."

386 El a zis, "Dar, aşteaptă. Cu siguranţă Dumnezeu nu va face aceasta. Dar eu îţi voi deschide ochii şi-ţi dau ceva înţelepciune." Ea a primit-o.

387 Noi l-am aşteptat. Noi îl avem, deasemeni, această naţiune. Observaţi, el va birui întreaga lume religioasă. El va birui, va face un legămînt cu poporul lui Daniel. Aici este aceasta, şi în Neamuri şi în poporul lui Daniel, Iudeii pentru ultimele săptămîni. Şi aici sîntem noi, chiar o desenăm pe table. Şi voi vedeţi aceasta, perfect, acolo este unde este aceasta. Mulţumim lui Dumnezeu. Acolo este el. Acel sistem organizaţional este de la Diavolul. Şi aceea nu este spusă cu reţinere, oricum. Vedeţi? Exact. Aceasta este rădăcina Diavolului. Aceasta este . . .

388 Acum, nu oamenii, nu oamenii înăuntru acolo. Ei sînt oamenii lui Dumnezeu, mulţi dintre ei. Dar, voi ştiţi ce, cînd noi ajungem aici, pînă noi luăm aceste Trîmbiţe sunînd; şi,

data următoare cînd eu vin pe aici, aceste Trîmbiţe sună. Amintiţi-vă, cînd acei, a ultimului înger. . . Acel al treilea Înger a venit deasupra, "Ieşiţi afară din ea, poporul Meu!" Cînd acel Înger zboară, acesta este acelaşi timp cînd acel Mesaj cade aici pentru ultima Trîmbiţă, Mesajul ultimului înger, ultima Pecete s-a deschis. Toate se întîmplă la acelaşi timp. Da, domnule. Toate se echilibrează şi merg dincolo în Eternitate.

389 Acum ce? La acelaşi timp în care acest tip biruieşte. . . Atunci eu voi încheia. Dumnezeu o să facă ceva atunci, deasemeni. Să nu-i dăm doar lui Satan tot creditul aici, vedeţi. Să nu vorbim despre el, întru totul. Vedeţi? În timp ce acest lucru măreţ merge afară acolo, acest mare sistem adunîndu-se în aceste organizaţii, într-o uniune, astfel ei pot trage laolaltă şi să stea împotriva comunismului, şi neştiind că Dumnezeu a ridicat comunismul să-i biruiască. Sigur.

390 Ce—ce—ce a făcut să se ridice comunismul în Rusia? Din cauza impurităţii bisericii Romane şi restul din aceasta. Ei au luat toţi banii care erau în Rusia, şi a înfometat poporul la moarte, şi nu le-a dat nimic, şi în schimb, şi au trăit întocmai ca restul lumii.

391 Eu am fost jos în Mexico, nu cu mult în urmă, şi văd acei copilaşi sărmani. Orice ţară Catolică nici măcar nu se suportă pe sine. Nu există nici una din ele. Întrebaţi-mă unde. Arătaţi-mi unde sînt ei. Orice ţară controlată de Catolici nici măcar nu se poate suporta pe sine. Franţa, Italia, şi toate acelea, Mexico, oriunde mergeţi voi, ele nu se suportă de la sine. De ce? Biserica a luat tot ce au ei. Acela este motivul că Rusia a dat-o afară. Priviţi ce a avut loc.

392 Eu cunosc asta, eu însumi. Eu stăteam jos acolo. Şi voi aţi crede că jubileul de aur era în desfăşurare, voi auziţi clopotele sunînd. Şi aici o sărmană femeie micuţă, venind în jos pe stradă, tîrîndu-şi picioarele. Şi un tată cărînd un copilaş; şi doi sau trei dintre ei, plîngînd. Ea făcea penitenţă la ceva femeie moartă acolo sus. O avea. . . Credea că ea va ajunge să meargă în Cer, prin aceasta. Oh, ce lucru de compătimit!

393 Atunci am văzut, stînd jos acolo, aici vine. . . Economiile lor sînt aşa de sărac balansate! Biserica ia tot ce au ei. Aici, un micuţ Pancho, poate—poate Pancho înseamnă Frank. El vine jos, şi el este un zidar de cărămidă, şi el face—el face douăzeci de pesos pe săptămînă. Dar este nevoie de toţi douăzeci de pesos, să-şi cumpere o pereche de pantofi. Aceea este economia lor. Dar acum, aici, cum îi atunci dacă—dacă el, fiind un zidar şi unul care pune cărămizi, şi face douăzeci de pesos pe săptămînă, doar să zicem. Eu nu ştiu cît face el, dar să zicem că acel fel de cale economică este balansat. Observaţi, acum, dacă el face douăzeci de pesos pe săptămînă.

394 Aici vine Chico, vedeţi, care înseamnă "unul micuţ," şi el lucrează afară acolo cam pentru cinci pesos pe săptămînă. Şi el are să hrănească zece copii, dar acolo va fi cineva bătînd la uşa lui, [Fratele Branham bate în amvon de cîteva ori—Ed.] să ia cam cinci din pesoşii aceia, sau patru din ei, oricum, să plătească pentru ceva lumînare de grăsime să o ardă pe un altar de un milion de dolari, din aur pentru păcatele lui. Ce să zici. Aceea este balanţa economiei. Acela este felul în care sînt ţările.

395 Treaba aceea ia totul. Biserica ia totul. Ea doar o are în mîinile ei. Asta-i tot. Şi ea, cu banii Iudeilor, în acel legămînt, aşa cum Biblia a spus, ei vor lua întregul lucru.

396 Şi apoi el devine o fiară. El îşi rupe legămîntul, şi el răpeşte. El sfîşie pe restul din sămînţa acelei femei, în felul acesta. Şi varsă apă din gura lui; face război. Şi acolo va fi plînset, şi vaiet, şi scrîşnit din dinţi.

397 Iar Mireasa se căsătoreşte, în Slavă, vedeţi, în acelaşi timp. Nu pierde aceasta, prietene. Dumnezeule ajută-mă! Eu—eu vreau să fiu acolo. Mie nu-mi pasă cît costă aceasta. Eu—eu vreau să fiu acolo.

398 Acum, observaţi, în acelaşi timp cînd aceasta se petrece, doar înainte ca aceasta să ia loc, adică, pe pămînt, Dumnezeu a promis. . . În timp ce toate acele şovăieli de denominaţiuni, certîndu-se în diferenţele lor despre crezurile lor, Dumnezeu a promis că El ne va trimite un profet adevărat al Cuvîntului adevărat, cu un Mesaj; să ne întoarcem la Cuvîntul lui Dumnezeu original, şi "Credinţa părinţilor," să aducă jos Puterea Duhului Sfînt printre oameni, cu o putere care o va ridica deasupra acestor lucruri şi o va lua înăuntru, în acelaşi timp. Da. Acelaşi Cuvînt fiind adeverit, de Isus Cristos, că El este acelaşi ieri, azi, şi în veci! "Iată, Eu sînt cu voi întotdeauna, chiar pînă la sfîrşit. Şi lucrările pe care Eu le fac le veţi face şi voi. Eu voi fi chiar cu voi. Încă puţin, şi ei nu Mă vor mai vedea," deoarece ei se vor organiza şi se vor împrăştia. "Dar voi Mă veţi vedea, căci Eu voi fi cu voi. Eu voi fi în voi, pînă la sfîrşit." Cînd, El a zis că indignarea Lui va fi turnată afară după sfîrşit. Ce să zicem. O Dumnezeule!

399 Cine este acel călăreţ pe cal alb? Voi nu sînteţi orbi. Voi vedeţi cine este el. El este acel anticrist, şi acel duh amăgitor care este dus înainte acum şi s-a strecurat înăuntru. A făcut. . . Şi, apoi, vedeţi, Dumnezeu doar continuă să repete aceasta. El îl arată ca un om mergînd înainte cu un cal alb, şi cu arcul lui şi fără săgeată. El este un înşelător. El nu are putere. Zice, "Puterea bisericii!" Unde este aceasta? Ce fac ei? Ei zic, "Noi sîntem biserica originală." Biserica originală a scos afară draci, a vindecat bolnavi, şi a înviat morţii, a văzut vedenii, şi toate celelalte. Unde este aceasta acum? Vedeţi? Este un înşelător, arc fără săgeată. Ha! Aceasta-i corect.

400 Dar, voi vedeţi, cînd Cristos vine, o Sabie a mers înainte din gura Lui, ca o strălucire de fulger. Aceasta a mers înainte şi a mistuit pe vrăjmaşii Lui, şi a aruncat departe pe Diavolul. Ea a tăiat toate celelalte. Şi El vine, cu haina Lui înmuiată în sînge, şi pe coapsa Lui era scris, "Cuvîntul lui Dumnezeu." Amin. Aici vine El, cu armata Lui, venind din Cer.

401 Acel călăreţ pe cal alb a fost pe pămînt tot timpul. El se va schimba din anticrist. El face asta, şi devine într-un profet fals. Vedeţi, el întîi a început, un anticrist, duhul; apoi el a devenit un profet fals; apoi, mai tîrziu, cînd Diavolul este aruncat afară, el este încarnat atunci cu Diavolul. Trei stagii! Primul, el este un drac, de la început, un duh al Diavolului; apoi el devine un profet fals, învăţător al unei doctrine false; următorul lucru, el vine ca tocmai Diavolul însuşi, încarnat. Vedeţi? Acolo este el.

402 Şi la acelaşi timp în care acest Diavol cade afară din Cer şi devine încarnat într-un om, Duhul Sfînt merge sus şi vine jos în oameni încarnaţi. Amin. Oh, doamne! Ce timp!

Mîine seară, cu voia lui Dumnezeu, a Doua Pecete.

403 Voi Îl iubiţi? [Adunarea zice, "Amin." Fratele Branham pauzează—Ed.] Acum, voi credeţi Aceasta? ["Amin."]

404 Eu tocmai am închis banda. Acum eu urmează să aud de la Aceea. Voi ştiţi asta, vedeţi. Dar eu mă aştept.

405 Lasă-mă să-ţi spun ceva, frate. Eu doar ştiu acum, pentru o dată în viaţa mea, de ce acel Duh întotdeauna m-a avertizat împotriva lor, acea organizaţie. Eu sînt recunoscător faţă de Domnul Dumnezeu pentru că mi-a arătat aceste lucruri. Eu ştiu că Acesta este Adevărul. Acolo este acesta, descoperit chiar acolo. Aici el călăreşte drept în jos prin epocă, şi vine drept aici afară şi se expune pe sine drept aici jos, tot aşa perfect cît poate el să fie. Vedeţi, acela este el. Acum noi nu sîntem amăgiţi asupra acesteia. Acum voi aveţi ochii deschişi. Staţi departe de acel fel de lucru. Şi iubiţi pe Domnul din toată inima voastră, şi staţi drept cu El. Da, domnule. Ieşiţi afară din Babilon!

Descoperirea Celor Şapte Peceţi

(*The Revelation Of The Seven Seals*)

Aceste zece Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost date în Engleză la 17 Martie pînă la 24 Martie, 1963, la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., şi *Pecetea a Şaptea* a continuat la 25 Martie la Sherwood Motel. Obţinîndu-se benzi originale mai clare şi mai complete, aceste Mesaje au fost refăcute conform cu formatul prezent. S-a depus tot efortul să se transfere cu precizie Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică pe pagina tipărită, şi sînt tipărite aici neprescurtat de către Voice of God Recordings.

Toate drepturile în această carte sînt rezervate. Această carte nu poate să fie vîndută, retipărită, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitare de fonduri fără exprimarea permisiunii în scris de la William Branham Evangelistic Association.

Publicată în Engleză în 1967. Retipărită în Engleză în 1992

Tipărită în Româneşte în 1994

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org